

difficilius in calcem abeunt, omni splendore ac tenacitate orbam, absoluto quidem pondere auctam, specifico imminutam, aucto ad summum gradum vsque gradum aestu in vitrum, saepius coloratum, vtrumque, modo vna cum corpore quodam combustibili igni candenti exponatur, in metalli perfectam indolem rediens.

1. *Antimonium, Stibium, Stibium vulgare* (LINN. *Syst. nat. III. p. 301.*), puriori suo statu et metallici nitoris particeps, appellant tunc *regulum antimonii, antimonium regulinum*, pondere specifico reliquis, certe officinalibus, metallis inferioribus, vt pondere aquae specifico = 10000 posito = 67021 (BRESSON *histoir. de la societ. de medec. à Paris pour les ann. 1780. 1781. p. 377.*), splendore satis constanti, colore proxime accedit ad stannum, intus ex lamellis aut radiis conflatum; qui saepe radiorum stellae ad instar diuergunt, ignis vi satis leni (gradum 779° vix excedente, si quidem scalam thermometri Fahrenheitiani eo vsque prolongare liceret A. CHR. REUSS *Beschreibung eines neuen chemischen Ofens. Leipz. 1782. 8. p. 67.*) liquatur; vasis clausis igne agitatam, quod plurimam partem spectat, in vapores assurgit, in superiori frigidiori vaforum parte in crystallos aciculares argentei nitoris (vocant *flores argentinus*) abeuntes: aëre liberius accedente igne tortum fumum album eructat, leniori at diutius efficaci in calcem albam vertitur, et hanc, nisi nimis exusta sit, fortiori paulo igne vitri rutili formam nanciscentem, et vehementiori adhuc nebulae albae specie

specie aufugientem: Ab omnibus, etiam debilio-
ribus acidis corroditur potius quam vere dissol-
vitur, optime ab aqua regis dicta, vt tamen ex
hac quoque perinde ac ex aliis acidis, sola aqua
largius affusa praecipitari iterum sedimenti albi
specie possit, ceterum eius, prouti reliquorum
acidorum mineralium acrimoniam, suo connubio
mire exaltans, vegetabilibus e contrario, quibus
soluitur, vim emeticam affricans, quam prin-
cipem efficaciam alias atque alias formas indu-
tum, aliis atque aliis corporibus iunctum, nisi aut
nimis igne exustum, aut sulphuri ceraeue inuo-
lutum, in corpus humanum hoc metallum exercet.

At rarius puriori hac forma occurrit antimonium,
vt plurimum sulphuri iunctum lapidibus innidulans,
a quibus quum leni igne liquefeat, in frusta auella-
nam nucem aequantia comminutum, et ollae forami-
nibus in fundo pertusae ingestum, quae alteri ollae ad
dimidiam circiter eius altitudinem immergitur, et
tegmine agglutinato munitur, prunis ardentibus tum
cingitur, tum contegitur, separatum, in placentarum
formam excoquitur (G. AGRICOLA de re metallica
L. IX. Basil. 1657. fol. p. 345. SCOPOLI *Anfangs-
gründe der Metallurgie*. Mannheim. 1789. 4. P. II.
C. 10. p. 205. tab. X. F. G. H. I. L. V. CANCRIN
erste Gründe der Berg- und Salzwerkskunde. Francf.
am Mayn. 8. P. IX. Sect. 2. 1786. p. 79 sq. tab.
XV — XXII.).

Vocatur nunc vulgo *antimonium crudum*, Ve-
teribus (Cl. GALENVS περι των ἀπαλων φαρμακων
δυναμιος

δυναμicos βιβλ. ε. Operum Basil. 1538. fol. P. II.
 p. 128. DIOSCORIDES περι ὕλης ἰατρικῆς βιβλ. ε.
 cap. 49. C. PLINIVS secundus histor. mundi. a s. GE-
 LENIO. Lugdun. 1582. fol. Libr. 33. Cap. 6. p.
 596 sq.) vti quidem nonnullis (IAC. GRAND monat-
 liche Unterhaltungen. 1689. p. 490. 497.) videtur *Sti-*
bium vel *Stimmi*, *plumbi sacri* siue *philosophorum*,
radicis metallorum, *marcasitae saturni*, *summi prothæi*,
lapidis de vena plumbi, *Saturni philosophorum*,
magnesiae saturni, *ultimi indicis*, *balnei regis*, *plumbi*
nigri, *lupi metallorum*, *leonis rubri*, multisque
 aliis nominibus a scriptoribus alchimicis insigni-
 tum, *Spiesglas* vel *Spiesglanz* nomine Germa-
 nis veniens, stibium vulgare Linnaei (System. nat.
 Ed. XIII. Vol. III. p. 301.), frequentius in Gal-
 lia (N. LEMERY traité de l'antimoine. à Paris. 1682.
 8. p. 1.), et quidem prouinciis Britannia, Pictaui-
 a et Aluernia, in Hungaria (v. BORN index fossilium,
 quae collegit. Prag. 1772. 8. P. 1. p. 136. 137. et
 FERBER *physikalisch-metallurgische Abhandlungen über*
die Gebirge und Bergwerke in Ungarn. Berlin u. Stet-
 tin. 1780. 8. p. 123. 226. 227. 266.), et Saxonia
 (CHARPENTIER *mineralogische Geographie der churfürst-*
lichen Lande. Leipz. 1778. p. 106. 107. FERBER
neue Beyträge zur Mineralgeschichte verschiedener Länder.
 Mietau. 8. Vol. I. 1778. p. 282.) in naturae sinu
 obuium, ea forma, qua venale vulgo prostat, nigrum,
 eoque colore manus tangentes inficiens, metalli
 more, debilius tamen, nitens, fragile, vt facile con-
 teri in pollen tenerrimum possit, ex fibris fere paral-
 lelis quasi conflatum (spongiosa placentarum vt
 plurimum superior pars metalli siue reguli minorem,
 sulphuris

fulphuris tanto maiorem copiam continet), ponderis specifici circiter = 40643, pondere aquae = 10000 posito (BRESSON l. c.), igni expositum fumum primo fulphuris integri, post cum flammula caerulea fulphuris ardentis eructat, leniori iam fluit, et paulatim in calcem cineream abit, quae denuo maiorem paulo ignis potentiam experta in vitrum ex rubro flauum siue hyacinthinum ponderis specifici circiter 49464 (BRESSON l. c.) conuertitur. Eludit vim solventem aquae, non perinde acidorum, quae, potissimum aqua regis, magna cum efferuescentia illud aggreditur, et metallicam partem, quae tinctum illi flauam maioremque acrimoniam impertitur, a sulphure inuolvente dirimit, quemadmodum lixiuia alcalina sulphur in se recipiunt, eiusque demum interuentu longiori et fortiori actione portionem metalli ipsius. Ratio sulphuris ceterum non semper eadem est; 28 eius partes 100 antimonii inhaerere testatur III. MOENCH (*Systematische Lehre von den Arzneimitteln*. Marb. 1789. 8. p. 361.).

Veteres, si quidem eorum stimmi sit nostrum antimonium, vera antimonii virtus medicata latuisse penitus videtur, vix enim (v. DIOSCORIDEM et PLINIVM ll. mm. cc.), nisi externo vsui inferuire, cui quidem hodie vix adhibetur, sibi persuaserant; et tum cosmeticis (ita certe multi interpretantur nonnulla sacrorum Bibliorum veteris testamenti loca v. g. libr. reg. 2. c. 9. v. 30. Ierem. c. 4. v. 30. et Hefekiel c. 23. v. 40.), tum desiccandi atque adstringendi scopo ocularibus (v. GALENVS l. m. c.) medicinae adscripserunt.

Et

Et posteriores quoque his medici diu in externo antimonii usu acquievere, aut hunc quoque praetermiserunt, multi internum (GUID. PATIN lettr. choisies. Cogn. 12. Vol. I. 1692. p. 103. 161. 163. 167. Vol. III. 1691. p. 115.), saltem crudi (v. *Triumphwagen* Antimonii Fratris BASILII VALENTINI *an den Tag gegeben durch* I. THOELDEN. Nürnberg. 1676. 8. Vorred. et p. 25. 41. 72.), tanquam venenosum detestati, donec KVNCKELIO (Laborator. Chymic. Cap. XXXII. p. 436.), CRATONE A KRAFTHEIM (l. c. L. VI. ep. IV. p. 817. L. VI. ep. 14. p. 43. L. VII. p. 375.), R. LENTILIO (Act. Acad. Caesar. Natur. Curios. Dec. 2. ann. 2. obs. 156. schol.), LE FEBURE (traité de la chymie. 2. p. 964.), N. LEMERY (l. c. p. 5.), FR. HOFFMANNO (observat. physico-chemic. select. Hal. 4. L. III. 1736. p. 249.) aliisque rem per experimenta circumspecta tentantibus, euidum fuerit, antimonium crudum deglutiri sine noxa posse, et ne vomitum quidem excitare, nisi (N. LEMERY l. m. c. et REISEISSEN diss. sist. antimonii crudi in medicina usum. Argentor. 1721. 4. p. 26.) acido nubendi occasionem nanciscatur, quod quippe metallicas partes ab inuolvente sulphure liberando, hanc facultatem adipiscatur, vt igitur monendi serio sint medici, alio vt plurimum seopo antimonium praecipientes, nisi hoc excidere velint, caueant, ne, ventriculum occupante saburra acida, aut cum potulentis, cibus, medicamentis acidum liberum continentibus, porrigant, vt potius, quo tanto tutius agat, terram acidum absorbentem v. c. magnesiam albam, lapides cancrorum, addant.

Qua

Qua cautela adhibita egregie refoluit tenaces humores, transpirationem insensibilem promouet, ac sudorem pellit, et sanandis tum pecudum e. g. equorum (D. MONRO l. c. I p. 286.) ac porcorum (HAHNEMANN ibid. *Hamburgisch. Magaz* Vol. X. 1752. p. 136. *Gentleman's Magazine* for 1753. mens. Sept. p. 444.) morbis conducit, tum in humanis morbis chronicis, systema potissimum lymphaticum ac cutem (BELL treatise on ulcers etc.) afficientibus, etiam venereis, quo quidem in casu aut cum mercurio dulci (VOGLER pharmaca selecta. Wezlar. 8. Ed. 3ia. 1792. p. 141.), aut more HUXHAMI (Oper. omn. Vol. III. p. 143.) cum $\frac{4}{5}$ argenti viui, et $\frac{2}{3}$ sulphuris in aequabilem puluerem (audit nunc *Aethiops antimonialis Huxhami*) coniungitur, in scrophulis aliisque glandularum obstructionibus ac tumoribus (BALDINGER in *Pharmacop. Edinburgens.* edit. in Germania alt. Bremae. 1784. 8. p. 382. 383.), etiam mesentericarum, ipsa haec mala saepius excipiente atrophia (VUNCKER de antimonii crudi vsu interno. Hal. 1750. 4.), aliorum viscerum, nisi in scirrhus pronis (Pharmac. rational. denuo corr. et auct. Cassell. 1782. 8. p. 69.) infarctibus, et febribus intermittentibus, quae ex hoc fonte proveniunt (MVRALTUS, qui tertia parte corticis cinchonae temperatum imperat, act. Ac. Caes. Natur. Curios. Dec. 2. a. 8. DE VINQUADES ibid. Cent. 6. obs. 40. KVNCKEL l. c. p. 444.), adeo ad continuam vergentibus (REISEISSEN l. c. §. XXV.), aut symptomatibus conuulsivis, si quidem cum radice paeoniae permisceatur (P. HERMANN cynosur. mater. medic. cur. I. BOECLERI. Argent. 4. P. III. p. 98. 99. REISEISSEN

EISSEN l. c. p. 39.), aut doloribus arthriticis (KVNCKEL l. c. p. 434.) stipatis, in arthritide ipsa (KVNCKEL l. c. p. 432. 438. P. HERMANN l. c. p. 99. FR. HOFEMANN medic. ration. systemat. T. IV. P. 2. p. 442. IVNCKER l. c. SACHS apud REISEISEN l. c. §. XXIV. p. 34. LVDWIG comment. de rebus in scientia naturali et medicina gestis. Lips. 8. Vol. I. 1752. p. 110. ANONYMVS Recueil periodique d'observations de medecine, de chirurgie et de pharmacie à Paris. 8. T. III 1755. mens. Nov. art. III. p. 396. BALDINGER l. c. p. 383.), metastatica quoque et pictonum praesertim colica (c. STRACK obseruat. medicinal. de colica pictonum, maximeque ob arthritidem. Francof. et Lips. 1772. 8. p. 14. 60.), in rheumatismis (SCHOENHEYDER act. soc. reg. med. Havniens. 8. Vol. II. 1791. n. 17.) et catarrhis pertinacibus, in morbis cutaneis chronicis (BALDINGER l. c. p. 382.), potissimum scabie (P. HERMANN, IVNCKER, ANONYMVS ll. mm. cc. TISSOT l. c. cap. 25. §. 312. n. 48. CRATO A KRAFTHEIM l. c. L. VI. p. 53.), etiam quam maxime rebelli (REISEISEN l. c. §. XXII. p. 30. TESSARI gazette salutare. Bouillon. 1763. SCHOENHEYDER l. m. c.), ipsa lepra (BOYLE medic. exper. p. 52.), in achoribus, fauis, licheniibus, tinea, faciei exulcerationibus (VOGLER l. c. p. 141.), ophthalmia ex metallasi nata (VOGLER l. m. c.).

Sunt etiam, qui in aliis vlceribus (IVNCKER l. c.), gonorrhoea (IVNCKER l. c.), dysenteria (P. HERMANN l. c. p. 99.), colica (ANONYMVS in Recueil periodique etc. l. c.), ea quoque, quae plumbi vsum improuidum sequitur (IDEM et IVNCKER ll.

M

mm.

mm. cc.), hydrope (P. HERMANN l. m. c.), morbis convulsivis IVNCKER l. m. c.) paralyfi (Pharmac. rational. l. m. c.) sanandis, vermibus fugandis (ANONYMVS recueil periodique etc. l. c.) vsum antimonii internum suadent.

Porrigitur autem antimonium crudum, in tenuissimum pollen comminutum, scrupuli dimidii vel integri, imo drachmae dimidia, quin integrae pondere, aut, quamvis ea forma iusto tardius agat, cum extracto lignorum aliove (REISEISSEN l. c. §. XVII. p. 25.), vel cum extracto corticis peruuiani et syrupo quodam congruo in pilulas (VINQUEDES l. c.), aut cum conferua rosarum (P. HERMANN l. c. p. 98.) in bolum, aut, KVNCKELIO (l. c. p. 424.) praeunte, cum aequali pondere amygdalarum dulcium, media parte corticum citreorum, et necessaria sacchari copia (BALDINGER l. m. c. p. 383.) in morsulos redactum, quorum singuli drachmam antimonii dimidiam comprehendunt. Optime autem exhibetur forma pulueris, nullo superueniente vehiculo fluido deglutienti, quo tum in casu, melius quam nitrum vel lapides cancrorum, duce KAEMPFIO (*Pulvis purificans* VOGLER l. c. p. 141.) praeter saccharum magnesiae albae pars quarta, aut in gratiam saporis aroma quoddam, aut, si de arthritide debellanda agatur, extractum vel folia sicca aconiti adiici possunt: Sunt, potissimum inter Veteres, qui, in petia ligatum, decoctis praesertim lignorum, ad vim eorum acuendam, addi iubent; at aquam nihil aut perparum eius extrahere vel soluere, nisi sale quodam adiutam, quod antimonii efficaciam immutare

tare

tare mirifice aut intendere praeter expectationem medici potest, suo iam tempore contra BOHNIVM (Dissertat. chymic. physic. Lipsi. 1696. 8. n. V. §. 7.) asseuerantem monuit (l. c.) N. LEMERY, confirmare MENGHINI (Comment. Instit. Acad. Bononiens. T. II. P. 2.), LOESECKE (l. c. p. 206.), MOENCH (l. c. p. 362.) et alii.

At tantum abest, vt crudum modo antimonium medicorum inferuiat vsui vt potius mille modis praeparatum a primis frequentioris vsus medicati incunabilis non adhiberetur tantum, sed a chemica praecipue medicorum secta (v. ALEX. V. SVCHTEN von den großen Geheimnissen des Antimonii, durch I. THOELDEN. 1604. Vol. I. II. 8. BASILIVS VALENTINVS II. CC. PARACELSVS magnae chirurgiae. P. I. l. 1. c. 9. l. 2. c. 10. P. II. l. 1. c. 3. 5. l. 5. archidoxorum l. 6. cap. de magisteriis marcasitarum; de vita longa l. 3. c. 6. de morbis ficcis l. 5. libro de morbis amentium, tractat. de lepra, libro de gradibus et compositionibus receptorum; OSW. CROLLIVS basilica chymica, aucta a I. HARTMANNO, ed. a I. MICHAËLIS et G. E. HARTMANNO. Lipsi. 1634. 4. p. 217 sq. B. V. HELMONT de febribus. C. XV. Oper. omn. ed. a FR. M. V. HELMONT. Amstelæd. 1648. 4. p. 55. ANGELVS SALA Opera medico-chymica. Francof. 1647. 4. p. 302 sq.), neglecto et detestato fere simpliciori crudi vsu, longe praeferretur, vt multi ex hoc antimonio et sexcentis ex eo paratis medicinis (de quibus v. N. LEMERY l. c. ALEX. CAMERARIVS diff. de antimonio. Tubing. 1735. 4. D. E. P. MEYDER analysis antimonii physico-chymico-rationalis.

nalis. Dresd. und Leipz. 1738. 8. Considerations on the use and abuse of antimonial medecines in fevers and other disorders, containing a chemical examination of all the antimonial praeparations in the severall dispensaries, and a special inquiry into the nature, properties and effects of febrifuge medecines, particularly emetic tartar, Dr. JAMES and the Edinburgh powder. Edinb. 1773. SAUNDERS de antimonio eiusque vsu in morbis curandis. Lond. 1773. EBELL diff. de antimonialium medicamentorum differentia. Goetting. 1784. 4. R. H. STENDER diff. analecta de antimonii crudi et antimonialium praecipuorum vsu medico. Goetting. 1785. 4. JACQUET histoire abrégée de l'antimoine et particulièrement de ses préparations. à Paris. 1786. 8. SCHLOTTMANN analecta de medicamentis antimonialibus nonnullis sulphuratis. Erford. 1792. 4.), non in desperatis modo, sed in omnibus fere morbis princeps, atque vnicum prope peterent auxilium: Quibus exaggeratis atque absurdis medicorum sua aetate celeberrimorum laudibus si addas execrandam medentium eius aevi, quo antimonii vsus increbuerat, in inuestigandis morborum curandorum veris caussis incuriam, intempestiuum, qui non poterat non inde euenire, atque incongruum toties medicamentorum horum leui medici errore periculosissimorum vsu, difficilem multorum eorum pharmacorum praeparationem, damnandam multorum chemicorum et pharmacopoeorum in iis conficiendis negligentiam, et perpetratas tot tantasque ob enumeratas caussas per antimonialia neces, mirari profecto non poteris, multos dexterrimos et religiosos

ligiosos medicos antimonii et paratorum ex eo remediiorum usum internum abhorruisse, et ordinem medicum Patissinum (v. Journal des sçavans ad ann. 1766. GUID. PATIN l. c. Vol. I. p. 9. 133. et Vol. V. 1695. p. 88. BALDINGER *Magazin für Aerzte*. fasc. X. p. 915.), eundem penitus proscripsisse, atque integro demum elapso seculo, quum praesertim egregia pulveris carthusianorum, cuius parandi modus primis temporibus arcanus habebatur, efficacia horrorem illum dissipare inchoaret, iterum permisisse.

Sunt tamen inter haec medicamina antimonialia adeo acria, vt ne audacissimi quidem eorum praecones horum usum internum commendarent, externum solum, vbi exedentibus pharmacis opus erat, imperarent; sunt alia, interno quidem vsui destinata, at propter violentam, facillime periculosam, inaequalem atque infidam efficaciam reprobanda; sunt porro, quae, quamuis satis potentia, vt circumspecto in iis adhibendis opus sit medico, tuto tamen agunt, vomitum mouent, minori pondere exhibita mucum incidunt, atque ex pectore potissimum exturbant, sudorem ac transpirationem insensibilem promouent, minimo pondere propinata spasmos sedant; sunt alia magis adhuc cicurata, quae, modo rite parata fuerint, rarissime vomitum, aluum potius aut sudorem mouent, mucum aliosque humores praeter naturam spissos attenuant; sunt denique inter haec antimonialia, praesertim Veterum, medicamina, quae, etsi multa, difficili, pretiosa saepe, arte fabricata, omni fere virtute salutari casta esse, sana ratio atque experientia dicitat:

M 3

Ne

Ne de iis dicam, quae nomen quidem ab antimonio fortita, virtutem tamen suam illi non debent, cuius quippe, si solida sequaris experimenta, aut nihil aut perparum continent.

PRAEPARATA.

I. *Externo vsui destinata.*

I. *Butyrum antimonii, Oleum antimonii, Oleum antimonii glaciale, Oleum antimonii corrosiuum, Oleum antimonii cum mercurio sublimato* (BASIL. VALENT. l. c. p. 155.) *Causiticum antimoniale, Sal antimonii muriaticum, Antimonium f. Stibium salitum, Muriás antimonii, Sperma draconum venenatorum,* siue ex antimonio crudo et mercurio sublimato corrosiuo (BASIL. VALENTIN. l. m. c.), siue ex antimonio crudo et mercurio dulci (LEMERY l. c. c. 61.), siue ex antimonio crudo et mercurio praecipitato albo (IDEM. l. c. c. 64), siue ex antimonio crudo, alumine vsto, bolo armena, et sale communi (SCHROEDER pharmacopoea medico-chymica, opera P. ROMMELII. Vlm. 1685. 4. p. 428. b.), siue ex antimonio crudo, sale communi et argilla figulina (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 165.), siue ex antimonio crudo, sale communi et laterum puluere (AL. VAN SUCHTEN l. c. p. 259. 376.), siue ex antimonio crudo, sale communi et vitriolo ferri ad albedinem (GLAUBER furni philosophici. Francf 8. P. II. 1652. p. 131.) vel rubedinem (SCHROEDER l. m. c. p. 429.) vsque ex vsto, vel posterioris in locum recipiendo colcothar vitrioli (BECCHER *chymisch. Rosengarten, von* FR. ROTH-

SCHOLZ.

SCHOLZ. Nürnberg. 1717. 8. p. 76. 77. STAHL fundament. chymiae dogmaticae et experimentalis. Norimb. 4. P. II. p. 89.), siue ex antimonio crudo, sale communi, et vitrioli, quod vocant, oleo (WALLERIVS *physische Chemie, übers. von WEIGEL*. Leipz. 8. P. II. 1776. cap. XIX. §. 6. 2. 6. p. 196.), siue ex antimonio crudo, sale communi et alumine, siue ex antimonio crudo, sale ammoniaco et vitrioli oleo (WALLERIVS l. m. c.), siue ex antimonio vsto, sale communi et vitrioli oleo (*Chemisch. Journal*. Lemgo. 8. P. VI. 1781. p. 76. Pharmac. rational. etc. p. 94.) paratum, siue loco antimonii crudi calce antimonii solo igne vsta (STAHL l. c. P. I. §. 30. p. 209. LEMERY l. c. cap. 51.), aut hepate (LEMERY l. c. cap. 52.), aut croco antimonii, aut antimonio diaphoretico, aut vitro, aut regulo antimonii (LEMERY l. c. cap. 36-43. 62. 63. 65.), aut antimonii floribus regulinis (IDEM l. c. cap. 69.) vel albis argenteis (IDEM l. c. cap. 57.), aut sulphure aurato vna cum mercurio sublimato corrosiuo igni expositis natum, siue ex antimonii regulo in vitrioli oleo dissoluto et sale communi (GÜNTHER *neueste Entdeckungen in der Chemie*. VII. p. 81.), siue ex antimonii vitro, sale gemmae, et terra figulina (I. RHENANVS opera chymiatrica. Francof. 1688. p. 55.), siue ex regulo (*Chemisch. Annal*. 1786. I. p. 55.), aut croco (MOENCH l. c. I. p. 305.), aut vitro antimonii, sale communi et vitrioli oleo (GOETTLING *neueste Entdeckungen in der Chemie*. X. p. 103. et *practische Vortheile und Verbesserungen verschiedener Operationen für Apotheker*. Weimar. 1789. p. 203.) conflatum, siue ex antimonii regulo (AL. V. SVCHTEN l. c. p. 269. LE

MORT collectan. chymic. Leidenf. c. 51.), aut floribus regulinis (AL. V. SVCHTEN l. c. p. 259. GLAUBER l. c. P. I. p. 57. 58.), aut antimonio diaphoretico (MOENCH l. c. p. 381.), aut vitro (FR. J. MÜLLER diff. analecta de vitro antimonii. Goetting. 1757. 4.) combinatis ortum, ex metallicis antimonii particulis et fortissimo eoque praedominante falis communis acido compositum, ita, vt, quamuis in loco frigidiusculo et sicco solida glaciei, imo crystallorum regularium forma compareat, aëris libero accessui patens deliquescat, et, quemadmodum etiam leni calore agitatam, olei faciem externam induat, cetera acerrimum, vt ideo verrucis, luxurianti vlcera (nisi ossa denudata sint) carni aliquando, hodie tamen rarius adhibeatur, paulo frequentius in staphylomate (RICHTER *chirurgisch. Biblioth.* Vol. III. p. 647. XI. p. 515.) et maculis corneae, quo quidem in casu eius guttula penicilli ope parti laesae caute illinitur, eaque deterfa lacte tepido idem locus lauatur. Commendauit iam LE ROUX (Mém. de la sociét. de medecin. à Paris. Vol. 2.) et (Journal de medecine, chirurgie, pharmacie etc. 8. à Paris. T. LXV. 1785. Octobr.) COLOMBIER vulneribus a cane rabido inflictis illinendum, polypis intestini recti, aurium, narium, qui penicilli ope illa continguntur, consumendis LOEFFLER (*Beyträge zur Arzneywissenschaft und Wundarzneykunst.* Leipz. und Altona. 8. P. I. 1791.), si quidem purum sit, coloris fere et odoris expers, ab aqua distillata statim lactis faciem refert, et puluerem album (*Mercurius vitae*) dimittit.

Oleum

Oleum antimonii, Oleum antimonii liquidum, siue addito vitrioli oleo in praeparatione ipsa aqua (BALDINGER *Magazin für Aerzte.* fasc. 8. p. 665.), siue repetita eaque periculi plena (BOERHAAVE *element. chemiae.* P. II. p. 522.) butyri distillatione, siue eiusdem (STAHL *l. m. c. P. I.* p. 198.) deliquio in aëre humido peracto natum, maiore eaque permanente fluiditate, a maiore, qua salis acidum temperatum est, aquae copia pendente, a butyro discrepans, acrimonia paulo inferius, ceterum adhuc fatis ingenti, vt inferuire chirurgicis vsibus possit, et commodius quidem inferuiat, quam butyrum, hinc crebrioris vsus.

Butyrum antimonii lunare, Oleum glaciale antimonii lunare (LEMERY *l. c. cap. 49.*) sola praeparatione, cui scilicet loco mercurii sublimati lac lunae aut luna cornea adhibetur, ab altero antimonii butyro distinctum.

Butyrum antimonii martiale (LEMERY *l. c. cap. 4. et 43.*), *Liquorisch Oel* (BASIL. VALENTIN *l. c. p. 174.*), a butyro antimonii vulgari parum distinctum, nisi velis, loco antimonii crudi regulum antimonii martialem in eius praeparatione adhiberi.

Liquor Pellegrini (LEMERY *l. c. cap. 35.*) Butyrum antimonii dupla spiritus sulphuris portione temperatum, mitius quidem butyro meraco, at fatis adhuc efficax.

Oleum antimoniale, Spiritus mellis ab antimonio abstractus (ANGEL. SALA *oper. medico-chymica.*
M 5 mica.

mica. Francof. 1647. 4. p. 356.). Butyro utique mitius, at in mundandis sanandisque vlceribus ac gangraena, in exedendis pustulis, teste SALA (l. m. c.) fatis adhuc potens.

Oleum antimonii compositum (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 156. SCHROEDER l. c. p. 430.) ex antimonio, sulphure, sale armoniaco et calce viua repetita cum residuo permixtione et distillatione paratum, in vlceribus pertinacissimis commendatum.

Balsamum antimonii (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 94 — 97.), ex aceto distillato cum vitro antimonii digesto, humore superfluo per distillationem orbato, aut albumine ouorum coctione indurato, vitello exempto incluso, et cum eo in deliquium abeunte, aut (*Liquor vulnerarius* BASIL. VALENTIN. l. c. p. 125.) in loco humido deliquescente paratum, flauum, in vlceribus recentibus vlceribusque commendatum.

Balsamum vulnerarium antimonii rubrum (BASIL. VALENTIN l. c. p. 153.), ex antimonio, sale gemmae et argilla figulina per distillationem paratum, noua distillatione humoris plurima parte orbatum, et super marmor terendo resolutum, in vlceribus inueteratis collaudatum.

Flores antimonii cum alumine (LEMERY l. c. cap. 6.) grisei, exsiccandis vlceribus et consumendae carni luxurianti inferuiunt.

II. *Praeparata, interno quidem vsui dicata, verum infidae efficaciae.*

Flores antimonii argentei, Flores reguli antimonii, Flores reguli antimonii argentini, Nix antimonii (LEMERY l. c. P. IV. cap. 7.), sublimatione sine vlllo additamento peracta ex antimonii regulo obtinendi, in scrophulis, scabie, febribus intermittentibus, ipsis adeo malignis praedicati.

Regulus antimonii, Antimonium, Antimonium regulinum, Antimonium metallicum, Plumbum antimonii (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 178.), pars antimonii metallica, fundendo antimonium crudum cum materiis sulphur potentius trahentibus, aut salibus (*Regulus antimonii simplex* MEYDER l. c. p. 112. LEMERY l. c. P. IV. cap. 4—7. *Regulus antimonii vegetabilis, Regulus antimonii vulgaris, Regulus antimonii sine marte* BASIL. VALENTIN. l. c. p. 132.), vel tartaro et nitro siue fluxu, quem vocant, crudo, vel fluxu nigro, vel tartari sale (WEDEL progr. de regulo antimonii per sal alcali obtinendo. Ienae. 1727. 4. p. 3—5.), vel cineribus clauellatis, aut (*Regulus antimonii compositus, Regulus antimonii metallicus*) metallis, quorum tunc, quamuis aut calx viua, aut creta, aut nitrum, aut alia salia superadduntur, vtique portio regulum subit, ferro (*Regulus antimonii martialis, Signatstern* BASIL. VALENTIN. l. c. p. 173.), stanno (*Regulus antimonii iouialis* LEMERY l. c. P. IV. cap. 14.), cupro (*Regulus antimonii venereus* LEMERY l. m. c. cap. 16.), plumbo (*Regulus antimonii saturninus* STAHL opusculum chymico-physico-medicum. Hal. 1715. 4. p. 499.), vel argento (*Regulus*

gulus antimonii lunaris WALLERIVS l. c. P. II. Sect. 3. 1776. p. 240.), aut fundendo antimonii calcem cineream cum pinguedine, carbonibus et nitro (KVNCKEL laborator. chemic. p. 455.), vel cum lapide calcario carbonibusque contusis (SPIELMANN institut. chem. §. 87. Exp. 116. n. 1.), vel cum fluxu nigro (SCHEFFER chemisch. Föreläsning. §. 334.), vel cum cineribus clauellatis et carbonum puluere obtentus, modo igne validiori massa aequabiliter liquata, scoriae praesertim satis fluidae et lente frigefactae fuerint (STAHL l. m. c. p. 483. 502 sq. IACOBI de regulo antimonii stellato. Erford. 1692.) cum nitore argenteo et intus texturam radiatam, et in superficie stellam ex fibris diuergentibus constatam (*Regulus antimonii stellatus*, *Regulus alchemisticus*) monstrans, ceterum fragilis et facile in puluerem comminuendus, a plurimis acidis corrodendus, a paucioribus vere dissoluendus, cum nullo tam arctam iniens copulum, vt non sola aqua infusa praecipitari queat, aquae regis colorem aureum impertitur, olim, rarius pulueris, qui, quamuis exili duorum ad octo vsque granorum pondere exhibitus, nimis violenter agit, quam infusi, potissimum vinosi (*Vinum emeticum*) specie adhibitus, ita vt pulueri (LEMERY l. c. P. IV. cap. 11.) vel calici (*Pocula emetica*, *Calices vomitorii*), ex hoc regulo vel solo (LEMERY l. m. c.) vel duabus tribusue stanni partibus temperato (TEICHMEYER institut. chem. Jen. 1729. 4. p. 233.), vel globulis (*Pilulae perpetuae*, *Pilulae aeternae*), ex eodem regulo fufis (LEMERY l. m. c.) per noctem infundatur vinum (FAVCKEN de solutione reguli et vitri antimonii in diuersis vinis etc. Vindob. 1767.),

1767.), quod, etsi ponderè vix imminutus sit regulus, vnciae mediae ad quatuor vnciarum dosi propinatum, vomitum ciet, nonnunquam vehementissimum. Globuli illi integri deglutiti aluum movent, et per aluum excreti ac follicite abluti quondam multoties eidem iterum scopo adhibiti fuerunt, nunc obsoleti.

Regulus antimonii iouialis, Electrum minus multis vocatur, regulus antimonii martialis cum media vel aequali portione, vel duabus partibus stanni liquatione commixtus, iisdem cetera vsibus olim inferuiens.

Regulus antimonii saturninus, olim nonnullis ex aequali plumbi et reguli antimonii copia colliquescendo paratus (LEMERY l. c. P. IV. cap. 17.), interno vsu praecedentibus magis funestus, externo superfluus.

Regulus antimonii venereus nonnullis audit regulus antimonii cum aequali cupri portione colliquatus, similiter exoletus.

Rete Vulcani (STAHL l. m. c. p. 507.), est regulus antimonii martialis cum regulo venereo colliquefactus, reticulata textura a ceteris distinctus, medici attentione indignus.

Regulus metallorum, Electrum maius est regulus antimonii martialis cum stanno et cupro confusus, medicinae nomen vix promeritus.

Regulus antimonii lunaris regulus antimonii cum tribus argenti purissimi quartis partibus confusus

fusus (LEMERY l. c. P. IV. cap. 13.), simplicioribus, si ad virtutem salutarem respicias, nequaquam superior.

Regulus antimonii solaris regulus antimonii cum octava auri parte fusus (LEMERY l. c. P. IV. cap. 12.), virtute salutari praeter ambiguum, quam antimonio debet, cassus.

Regulus antimonii medicinalis, *Antimonium diaphoreticum rubrum*, *Febrifugum Craanii* (R. A. VOGEL progr. de varia interque hanc optima reguli antimonii medicinalis parandi ratione. Goett. 1764. 4.), antimonium aut cum nitri quarta (SCHVLZE praelection. ad dispensat. Brandenburg. p. 283.), sexta (KOPPE de antimonio eiusque regulis. Jen. 1733. p. 12.), vel octava parte (DIETERRICH commerc. litterar. noric. 1731. p. 133.), aut cum sale communi et quinta tartari crudi parte, aut cum sale communi et quarta (CARL de analysi reguli antimonii medicinalis. Hal. 4. 1698. p. 13.), sextae (TEICHMEYER l. c. p. 225.) salis tartari parte, aut (ob nitidum colorem *Rubinus antimonii*, *Magnesia opalina*) cum aequali nitri et salis communis copia colliquatum, nitoris potius vitrei, quam metallici, saporis et odoris expers, aquae vim dissolventem recusans, ad aërem non humescens, coloris obscuri, si in pollen conteratur, spadicei, ab antimonii hepate minori longe salium copia, ab antimonio ipso, si quidem sollicitè elotus fuerit, minori sulphuris portione et partis metallicaë indole calci potius aemula (CARL l. c. p. 23. 26.) distinctus. Fuere (v. inter alios FR. HOFFMANN in notis ad PO-

TERII

TERII oper. omn. p. 560 sq. CARL I. c. p. 30 sq.), et sunt adhuc, qui tanquam medicinam vomitum cientem, et, si quidem parciore praebio propinetur, humores et lympham potissimum attenuantem, sudores pellentem, in febribus malignis (ROLLWEG apud CARL I. c. p. 34.) atque intermittentibus (vt multi sibi persuadeant, febrifugum arcanum Bataui medici CRAANEN in eo latuisse), in hydrope (quo quidem in casu optime mercurio dulci iungitur HENNICKE apud CARL I. c. p. 34.), arthritide, morbis cutaneis, subtilissime comminutum granorum sex ad scrupuli vsque et maiorem adhuc dosin aut pulveris forma aliis intertritum, aut cum extracto cinchonae in boli, aut cum gummirefinis in pilularum speciem redactum praecipiunt.

Hepar antimonii, multis *Crocus antimonii*, aut solum detonando, aut (*Crocus Rulandi*), simul fundendo antimonium crudum cum nitri aequali, vel media (LEMERY I. c. P. IV. cap. 21. BAUME' I. c. II. p. 342.), vel diuersa (LEMERY I. m. c. cap. 19. 20.) portione, aut fundendo cum aequali (WALLERIVS I. c. II. 3. cap. 19. §. 10. II. A.) duplaue (MEYDER I. c. p. 28.) cinerum clauellatorum, aut aequali tartari crudi (BASIL. VALENTIN. I. c. p. 123. 124.) copia impetratum, duplici vt plurimum post refrigerationem strato constans, altero pallidiori, potissimum salino, altero opaco scoriae instar nitente et fragili, colore obscuriori hepar referente, hoc praecipue in vsum medicum adhibito, rarissime tamen, antequam aquae feruida ope ab omni sale liberatum fuerit, priscis quoque temporibus, granorum duorum

duorum ad octo vsque pondere hominibus, frequentius etiamnum equis, quibus ab vncia media ad integram ingestum tum transpirationem cutaneam, tum pabuli appetitum auget.

Elotum hoc hepar audit

Crocus antimonii, *Crocus antimonii lotus*, *Crocus metallorum*, *Hepar antimonii lotum*, quod remedii genus coquendo cum aqua scorias a regulo antimonii simplici superstites obtineri similiter potest, calx antimonii imperfecta, insipida, ex fusco lutea, quondam cum extrinsecus in clysteribus contra colicam ano iniectis (SCHROEDER l. c. p. 418.), et infusi aquosi specie tanquam lenius detergens in morbis oculorum (LEMERY l. c. P. IV. c. 16), aliis quoque medicinis ocularibus adiecta (J. JANIN memoir. et observat. sur l'oeil. Lyon et Paris. 1771. 8. p. 445. 447.), tum interne granorum trium pondere ad scrupuli dimidii pondus (SCHRÖDER l. m. c.) scopo vomitum aluumque ciendi, quod quidem summa cum violentia perpetrat, idcirco recentioribus medicis neglecta, et veterinariis (MEYDER l. c. p. 44.) relicta, atque in varia pecorum lue (Philosophical and chemical analysis of antimony. London. 1747. 8. p. 22. et app.) salutaris, tum parandis vinis aliisque liquoribus (LEMERY l. m. c.) emeticis, et tartaro inprimis emetico (MYSICHT l. c. p. 13.) adhibita.

Calx antimonii, *Calx antimonii per se* (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 89.), *Cinis antimonii*, *Antimonium incineratum* (MEYDER l. c. p. 100.), nonnullis (v. g. GRÜNLING florilegium chymicum p. 83.)

Terra

Terra sancta Rulandi, nihil nisi antimonium, ignis vi aut solummodo sulphure suo exutum, tunc cinereum, et violentissime emeticum (BOERHAAVE element. chem. T. II. p. 507.), aut sulphure dissipato fortiori igne in calcem albam exutum, omni virulenta (FR. HOFFMANN obseruat. physico-chemic. select. L. III. obs. 3. p. 250. MEYDER l. c. p. 103.) et fere dixerim, salutari quoque vi orbum, propter hanc inaequalitatem hodie neglectum.

Pulvis antimonii fixus (BASIL. VALENTIN. I. c. p. 111 — 113.), ruber, ex antimonio, per aquam fortem dissoluto, separata per distillationem aqua forti, per aquam pluuiam soluto, hac per distillationem iterum expulsa, per acetum distillatum, et hoc per tertiam distillationem secreto, per vini spiritum soluto, posteriori per ignem abacto natus, VALENTINO commendatissimus.

Mercurius vitae, Mercurius mortis, Pulvis angelicus, Pulvis emeticus, Magisterium antimonii, Poudre d'Algaroth, albus, ex antimonii haud penitus calcinati et spiritus salis acerrimi connubio natus, ex butyro vel oleo antimonii per aquam meracam praecipitatus, cum nitro detonans, igne facillime liquandus, et in vitri potius (*Vitrum antimonii succineum*), quam (BOERHAAVE l. m. c. p. 523.) reguli (*Regulus antimonii aculeatus*) speciem, nisi materia combustibili et alcali quodam intercedente, abiens, argenti viui (LEMERY l. c. P. III. c. 35. et BOERHAAVE l. m. c.), nisi fortuito illo inquinatus, quicquid PARACELSVS (Archidoxor. magic. L. V. et X.), et post eum R. A. VOGELIVS (in diss. Mercurius

N

vitae

vitae mercurii non expers. Goetting. 1765.) contradixerint, expers, refracta etiam paucissimorum granorum dosi violentissimos excitans vomitus, ideo a plurimis (v. inter alios E. L. ESTEVE libell. quæst. alter. in quæstion. chemic. propugnat. Monspel. 1759. 4.) repudiatus, et nostra ætate vix adhibitus, nisi sale armoniaco, aceto vel cremore tartari cicuratus.

Vitrum antimonii (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 91 sq.) ex omnibus antimonii calcibus igne paulo violentiori, facilius adhibita borace (BASIL. VALENTIN. l. c. p. 92. MATTHIOLVS commentar. in DIOSC. L. V. c. 59.), sed medicato vsui minus idoneum, nitidius, colore hyacinthi tinctum, magis pellucidum et magis efficax ex calcibus nec nimis exustis (LEMERY l. c. P. IV. c. 32.), nec sulphure suo omni spoliatis (LEMERY l. m. c. cap. 2. BERGMAN de antimonialibus sulphuratis. §. II. Opusc. Vol. III. p. 168 sq.) proueniens, durum, fragile, tenuiora frustra si luci obuersentur, diaphanum, acidis omnibus, etiam laruatis, quibus vim emeticam imperitur, patens, hinc princeps vinorum emeticorum, tartari emetici, aliorum egregiorum medicaminum materies, olim a nonnullis e. g. MATTHIOLO (l. m. c.), ANGELO SALA (l. c. p. 330.) pollinis tenerrimi cum saccharo aut conserua subacti specie a granis tribus ad nouem vsque tanquam medicina aluum vomitusque mouens intus exhibitum, licet iam BASIL. VALENTINVS l. c. p. 94.), LEMERY (l. c. P. IV. cap. 2.) aliique experti monuerint, iusto violentiorem et periculosum esse eius effectum, quæ etiam causa est, quare nostra ætate hac forma medicis non inferuiat.

Puluis

Pulvis emeticus Monckii, Ramoneus, ex antimonii regulo fuso, et cum superiniecta aequali nitri copia detonante, superaffundendo aliquoties et defundendo iterum vini spiritum natus, granorum sex ad decem pondere datus violentos vomitus ciet (FR. HOFFMANN de cauto et praestantissimo vomitoriorum vsu. §. 3. Opusc. medic. Dec. II. diss. 7. p. 418. 419.).

Flores antimonii variorum colorum (ANGEL. SALA l. c. p. 336 fq. LEMERY l. c. P. II. cap. 1.), *Flores antimonii* (MEYDER l. c. p. 110. 111.), sulphur antimonii partis metallicae portione nunc maiori nunc minore inquinatum, hinc partim album, partim flauum, partim rubrum, parco iam vnus ad quatuor granorum pondere pulueris specie propinatum, violentos (LEMERY l. m. c.) vomitus excitans, eademque facultate vinum, tartarique cremorem perfundens, hinc, quamuis ab ANGELO SALA (l. c. p. 338.) multopere praedicatum, exoletum.

Flores antimonii rubri (ANGEL. SALA l. c. p. 339. LEMERY l. c. P. II. cap. 7. 8.), *Tinctura antimonii sicca Garmanni* (MEYDER l. c. p. 111.). Sulphur antimonii parte metallica adhuc impraegnatum, eaque colore aurantio tinctum, per salem armoniacum sublimatum, eoque per subsequenter elutriationem exutum, a tribus ad duodecim grana exhibitum, mox praecedentibus floribus mitius agens, incertae tamen (MEYDER l. m. c.) efficaciae.

Flores antimonii cum sale communi (LEMERY l. c. P. II. cap. 5.) albi, separato per elutionem sale, vomitum excitant.

N 2

Flores

Flores antimonii nitrosi (LEMERY l. c. P. II. c. 2. 3.) detonando nitrum cum duplici aut aequali nitri portione sublimati, albi, elutriato quamvis fale, vomitum excitant.

Flos sibi Helmontianus (BOERH. elem. chem. P. II. p. 29.) ex antimonio aquae regis ope in pulvis speciem resoluto, exsiccato, et cum fale ammoniaco violento igne in flores omnium fere colorum sublimato natus, truculentos suscitatur vomitus, omnino post elotum per aquam falem insipidus (*Flos sibi Helmontianus emeticus dulcis*) et mitior (BOERHAAVE l. m. c. p. 526.).

Magisterium antimonii diaphoreticum (ANGEL. SALA l. c. p. 347.) est vitrum antimonii in subtilissimum pollen comminutum atque aceto distillato imbutum, ab ANGELO SALA (l. c. p. 348.) dosi granorum trium ad novem cum vino maluatico deglutitum, vel cum coralliis rubris, matre perlarum, cornuque cerui calcinatis (*Bezoarticum antimoniale* ANGEL. SALA l. m. c.) subactum, oleo cinnamomi et caryophyllorum crocoque conditum, atque in trochiscos redactum, valdopere commendatum.

Acetum emeticum (LEMERY l. c. P. IV. cap. 2.) ex vitro antimonii paratum, minus efficax, si cum aceto distillato, quam si cum aceto crudo aut ex aerugine vi ignis extorto paratum fuerit, quo quidem posteriori in casu utique pars maioris efficacitatis ad cupreas particulas aceto huic esurino non raro infixas redit.

Tinctura ex croco metallorum Bickeri (SCHRÖDER l. c. p. 437.) est acetum acerrimum croco
hoc

hoc impregnatum ad mellis vsque spissitudinem coctum.

Vinum emeticum (LEMERY l. c. P. IV. cap. 11. et 21.) vinum generosum antimonii aut regulo in calices vel globulos formato vel in puluerem contuso, aut hepatis, aut croco, aut vitro infusum, et nycthemeri vel maiori temporis spatio elapso decantatum, viribusque antimonii emeticis magis minusve grauidum, tutius ex tempore parandum, tartari emetici iustam copiam in vino dissoluendo.

Aqua benedicta Rulandi (SCHRÖDER l. c. p. 443. 444.) vinum, cereuisia, aqua mulsa aut distillata, aliusue liquor morbo curando inseruiens, infundendo vitro vel croco antimonii vi emetica praeditus.

Claretum purgatorium, Vinum hippocraticum antimoniale (SCHRÖDER l. c. p. 224.) infusum vitri antimonii vinosum saccharo et aqua cinnamomi conditum.

Syrupus vomitiuus (SCHRÖDER l. c. p. 290.) vinum emeticum, cinnamomo et aqua rosarum conditum, et cum saccharo in syrupum redactum.

Oxyfaccharum vomitiuum (SCHRÖDER l. m. c.) acetum emeticum, cum saccharo in syrapi speciem subactum.

Tinctura antimonii acida (ROSENSTENGEL instit. chemico-pharmaceut. Francof. 1618. 4. p. 672.) ex aceto emetico in mellis spissitudinem cocto ope spiritu vini parata.

Tinctura antimonii (BASIL. VALENTIN l. c. p. 94 sq.) ex aceto antimonii cum vitro antimonii parato,

rato, separato per distillationem et iteratam aquae pluviae infusionem aceto, ope spiritus vini confecta.

Elixir antimonii (BAS. VALENTIN. l. c. p. 106.) ex aceto emetico cum floribus antimonii rubris parato, separata per lenem distillationem aceti portione, ope spiritus vini confectum.

III. *Praeparata, interno praesertim vsui dicata, vomitum excitando potissimum efficacia.*

Tartarus emeticus, Tartarus stibiatus, Tartarus antimoniatuſ, Tartarus antimonialis, Antimonium tartarifatum, Stibium tartarifatum, Sal tartareum Mynſichti: Inter principes non antimonialium (F. C. N. THEVNE de medicamentorum antimonialium varia indole ac virtutibus. Hal. 1792. 4. p. 18.) modo atque emeticorum, sed omnis fere generis remediorum medicinas, et frequentissimi ideo nostra adhuc aetate vsus, cremor tartari metallicis antimonii particulis et emetica ipsorum virtute impregnatus, aliis (LEMERY cours de chymie. à Bruxelles. 1744. 8. p. 695.) flores antimonii argenteos, aliis (LEMERY l. m. c. p. 693. MEYDER l. c. p. 45.) hepar antimonii (*Tartarus emeticus siccus*), aliis (Pharmacop. Wirtemberg. Stuttg. 1754. fol. p. 203. The new dispensatory. Lond. 1765. 8. p. 540. ESTEVE l. c. quaest. 4ta.) et primo potissimum pharmaci praestantissimi inuentore MYNSICHT (l. c. p. 13.) crocum antimonii, aliis (Pharmacop. suevic. 1776. 8. p. 111. et rossica Petrop. 1778. 4. p. 124. HARDTMAN aphorism. de tartaro antimoniali Lund. 1782. 4.), duce BERGMANO (diff. de tartaro stibiato Opuscul. Vol.

Vol. 1.) et MACQUERO (Dictionnaire de chymie. Tartre emetique) mercurium vitae, aliis (DE LASSONE memoir. de l'Académ. des scienc. à Paris, pour l'ann. 1768. et DURANDE hist. de la Societé de medecin. à Paris pour 1776. p. 327.) calcem, per alcali vegetabile ex antimonii butyro praecipitatum, aliis vitrum antimonii, nunc per nitrum (LE MORT collectan. chymic. Leydenf. p. 44. ZWELFFER animaduerf. in pharmacop. augustan. 1693, app. p. 109.), nunc per vitrioli, quod vocant, oleum sulphure superflite orbatum (DE LUNEL Journal de med. chir. et pharmacie à Paris. Vol. LIX. 1783. Mart.), nunc praeter accuratissimam triturationem nulla praeparatione praegressa (Pharmacop. Edinburg. Ed. in German. alt. p. 105. Pharmac. rational. correct. et auct. p. 330. MÖNCH *chemisch. Journal.* II. p. 73 sq. et *Bemerkungen über einige Arzneimitt.* Francf. u. Leipz. 1781. p. 37 sq. HÖPFNER *Abh. über die Bereitung des Brechweinsteins.* Weimar. 1782. 8. DE MACHY nov. act. Ac. caesar. natur. curios. Vol. IV. p. 190 sq. CAILLE hist. de la societ. de medec. à Paris ad ann. 1776. p. 328. et memoir. ad ann. 1779. p. 520 sq. SAUNDERS l. c. p. 80. HEYER *chemisch. Annal.* 1784. Vol. II. p. 117. 118. WEDDERCOP *ibid.* 1785. Vol. II. p. 334.) alia atque alia ratione recipientibus, alio alioque modo miscentibus et laborem nunc inspissando ad siccitatem vsque, nunc in crystallos redigendo falem, perficientibus, vt non possit non diuersa esse (quae, quomodo indagari per antimonii reductionem possit, ostendit Cl. BINDHEIM *chemisch. Annal.* 1787. Vol. I. p. 509 sq.) metalli in tartaro emetico haerentis (GEOFFROY memoir de

l'acad. des scienc. à Paris ad ann. 1734. p. 573 sq. et CAILLE l. c.) portio, diuersa igitur, saltem gradu, efficacia (SPIELMANN institut. chemiae. Argentor. 1763. 8. p. 304.), multam in vsu eius interno circumspeditionem postulans.

Est autem tartarus emeticus *sal ochroleucus* (candidior multo, qui in crystallos redactus est), inodorus, debili sapore praeditus, aquae heliotropio tinctae colorem in rubellum commutans, fumum, si ignis vim experiatur, tartareum eructans, in carbonem abiens, et globulum antimonii metallicum relinquens, vino et aqua pura (huius ultra ducentas quadraginta partes requirens) facile soluendus (difficilius paulo, qui crystallorum formam subiit, tam facile, qui per inspissationem paratus fuit, vt aëri opportunus sponte sua humescat), a principio vegetabili adstringente (CORNETTE *hist. de la societ. de medec. à Paris, ad ann. 1779. p. 249 sq.*), ferro eiusque calcibus, salibus lixiuiosis, magnesia, terra calcaria, aqua calcis, ipsa aqua fontana admittis, partes antimonii metallicas dimittens, vt igitur haec omnia ab eius consortio remouenda, et in eius vsu, nisi nimis inaequalem, nunc valde debilem, nunc violentum effectum exserere debeat, euitanda sint.

Primarius autem tartari emetici vsus est internus, princeps virtus in vomitu, quem cito, nisi pondus sit nimium, praeparatio praua, et aegri constitutio vel morbi indoles v. g. in alui fluxum aggrauantem et vires exhaurientem prona aduersetur, tuto, et, quum praeterea odoris expers et fere insipidus sit, iucunde excitat, egregium ergo in venenis,

nenis, praecipue narcoticis (MARDORF de maniacis Giessenfibus a solano furioso. Giess. 1691. 4.) deglutitis, proxima via ex ventriculo exterminandis, in digestionis vitiis, a ventriculi torpore, nimia ciborum ingurgitatione, pituita natis, in apoplexia (H. A. NICOLAI de directione vasorum §. 24. in HALLER. dissert. anatom. Vol. II. p. 549.), tussi stomachica (MELLIN l. c. p. 16.), colica et dysenteria (PRINGLE observat. on the diseases of the army. Lond. 4. Ed. 5. 1765. p. 201. BAKER de catarrho et dysenteria Londinenfi epidemica, vtrisque 1762. Lond. 1764. 4. p. 18. CHRN. L. MVR SINNA *Beobachtungen über die Ruhr nebst einem Anhang von den Faulfebern.* Berlin. 1780. 8. p. 26.), praesertim biliosis (TISSOT l. c. p. 307. 329. et lettre à M. ZIMMERMANN sur l'epidemie courante. à Paris. 1765. 8. p. 66.), in aliis omnibus fere generis aegritudinibus tum chronicis tum acutis, a ventriculi et proximi intestini duodeni colluvie pituitosa, biliosa, putrida (MELLIN l. c. p. 16.), a miasmate cum saliva deglutito proficiscentibus, et praeuertendis (TISSOT l. c. p. 481.) et sanandis, in febribus pituitosis (G. FR. CONSRVCH historia febris mucofo-biliosae ann. 1783 et 1784 Stuttgartiae grassatae. Stuttg. 1790. 4. p. 25.), biliosis (TISSOT l. c. p. 290. NEVMANN neglecta emetica vindicat. Prag. 1781. 8. p. 8. 21. 40.), putridis (I. FR. CONSRVCH diss. de febribus malignis. Tubing. 1759. 4. p. 37. MELLIN l. c. p. 16. BROCKLESBY l. c. p. 147. KRAHMER meditat. circa febres malignas topicas. Argentor. 1765. p. 34. MERTENS observat. medic. p. 15. 62. 136.), exanthematicis, etiam complicatis (HIRSCHEL *medicin. Nebenstunden.* 1772. 8. p. 121.);

N 5

ipsis,

ipsis intermittentibus (TISSOT l. c. p. 270. 276. HEVERMANN *vermischte Bemerkung. und Untersuchung. der pract. Arzneywissenschaft.* 1765. I. p. 36. 1. A. MVRRAY de tempore exhibendi emetica in febribus intermittentibus *Opusc. medic.* Vol. II. p. 255 sq.), ex eodem fonte profluentibus, in asthmate stomachico (IVNCKER *consp. therap. spec.* p. 285.), catarrho suffocatio, catalepsi, epilepsia et convulsionibus, potissimum infantum (FR. HOFFMANN *medic. ration. systemat.* P. IV. 3. p. 68. MELLIN l. c. p. 16. BROUZET *sur l'education medicinale des enfans et sur leurs maladies.* à Paris. 1754. 12. Vol. 2. p. 10.), in diro illo morbo convulsivo epidemico, quem a fecalis cornuti vsu deriuarunt multi (TAVBE *Geschichte der Kriebelkrankheit, besonders derjenigen, welche in den Jahren 1770 und 1771 in den Zellischen Gegenden gewüthet hat.* Goetting. 1782. 8. p. 180 sq.), in mania, melancholia (HAGEDORN apud BONET *medic. compilat.* Genev. 1683. fol.), malo hypochondriaco, toties ex eadem caussa prouenientibus, in aliis morbis, qui, etiamsi non ex primis viis oriundi, saburram tamen in ventriculo haerentem, periculum morbi augentem, symptomata vrgentia gignentem, comitem habent, v. g. in tussi convulsiva (ROSENSTEIN l. c. et apud eum l. A. MVRRAY, FR. HOFFMANN *medic. ration. system.* T. IV. P. 3. p. 414. EBELING *diff. de tussi infantum convulsiva.* 4. Goetting. 1768. p. 13. OSTERMANN *diff. de tartaro emetico.* Goett. 1777. 4. p. 16. FOTHERGILL *medic. observations by a Society of physicians at London.* T. III. n. 30. ARMSTRONG *essay on the diseases most fatal to infants.* p. 81. 95. KIRKLAND *de pertussi.* Edinb. 1772. 8.

FISCHER

FISCHER et FORKE apud WITTING diff. de tartari emetici praeparatione et viribus medicis. Goetting. 1788. 8. p. 80. MELLIN l. c. p. 17.), hydrope (Act. societ. medic. Hafniens. Vol. I. 1783. p. 294.), rhachitide (A. H. FASCH diff. de rhachitide. Ienae. 1682. 4. BOERHAAVE praelection. academ. edit. HALLERI. Goetting. 1744. 8. Vol. VI. p. 416.), podagrae (I. BACMEISTER casus laborantis podagrae. Rostoch. 1658. 4.), asthmatis, catalepseos, morbi hysterici (MELLIN l. c.) insultibus vsus quam saluberrimi.

Exhibetur tartarus emeticus infantibus ab octava grani parte ad granum dimidium et ultra, adultis a grano vno ad quatuor, vt tamen melancholicis, maniacis, epilepticis, hydropicis perinde ac illis, qui a venenis narcoticis, aut ab halitibus noxiis in vitae periculum inciderunt, largiori multo dosi opus fit, et sint inter hos qui a granis sex (WITTING l. c. p. 51.), imo a scrupulo integro et drachma media (GRANDIDIER apud MÖNCH *Lehre von Arzneimitteln.* p. 104.) vix afficiuntur; propinatur vero pulueris forma, nunc, duce MARYATT (apud HOULSTON observations on poisons and on the use of mercury in the cure of obstinate dysenteries. London. 1784. 8. p. 59.), qui, vt parca modo potus copia deglutito pulueri superingeratur, praecepit, hinc *tartarum emeticum siccum* dixit, aequali vitrioli caerulei ponderi intermixtus, cuius misturae v. g. ad venena stupefacientia ex ventriculo eiicienda granis quinque ad octo opus est, nunc, aquam, lac, infusum theae etc. superbibendo, praesertim si infantibus praescribitur, saccharo in-

ter-

tertritus (HILSCHER de vomitoriorum natura, vsu et abusu. Ienae. 1732. 4. p. 21.), e. g. ita, vt vnum eius granum cum sacchari drachma, vel (MÖNCH l. m. c. p. 105. 106.) granis sexaginta tribus teratur, et hoc praebium in sex vel octo minora disper-tiatur, nunc cum cremore tartari simplici (MÖNCH l. m. c. BVCH de tartari emetici praestantia. Erlang. 1777. 4. p. XXXI.) aut solubili (BVCH l. m. c.), nunc cum nitro (BVCH l. m. c.), nunc (*Tartarus emeticus solubilis*) cum sale armoniaco (LASSONE memoir. de la Societé de medecine à Paris. 4. Vol. I. 1776. p. 374.) permixtus: Sunt, qui ipecacuanhae radici coniunctum (PRINGLE diseases of the army. III. S. IV. c. 4.), chelis (I. FOTHERGILL l. c.) vel lapidibus cancerorum (D. MONRO account of the diseases, which were most frequent in the british military hospitals in Germany. Lond. 1764. 4.), magnesia alba (MEL-LIN l. c. p. 17.), sale Glauberi et aliis temperatum commendant; at vereor cum Cl. MÖNCH (l. c. p. 105.), ne his additamentis in suas partes discedat tartarus emeticus, et inaequalis inde euadat eius efficacia; idem quoque contingere posset ab addito vitrioli spiritu (BVCH l. c.).

Frequentius propinatur hoc medicamen nostra aetate forma fluida, siue spiritu Minde-
reri (BVCH l. c.), siue quod praestat, aqua me-
raca distillata (*Liquor tartari emetici*) solutum;
habet enim simplicior haec forma id commodi, vt
non aequabilissime tantum per omne fluidum distri-
butus fit et maneat tartarus emeticus, sed, quum
tartarus hic non semper eiusdem sit potentiae, aegri
alii aliis in vomitum magis procliuus, hi singulis
horae

horae quadrantibus cochleare liquoris forbendo, donec tandem effectum suum edere incipiat, a periculo nimis violenti vomitus tuti sint: Potest tamen et huic solutioni addi aut cremor tartari (MACQUER l. c.), aut sal ammoniacum (LASSONE l. m. c.), aut saporis gratia syrupus.

Sunt denique, qui (MONRO *Arzneymittellehre*. I. p. 315.) cum conferua quadam in pilularum formam satis incongruam redigunt.

At non euacuando tantum ventriculum et proximum intestinum duodenum, sed concutiendo quoque easdem vicinasque partes, aliorum emeticorum instar, quemadmodum nocere, ita prudenter administratus prodesset mirifice potest tartarus emeticus: An forte ex hac causa provenit salubris eius in vermibus, ipsa adeo taenia, ex intestinis expellendis, morbis, quos hi gignunt, persanandis, efficacia, quam DAN. LUDOVICI (*Ephemerid. Acad. Caes. Natur. Curios. ann. III. Obs. 254.*), AVLBER (apud SCHEID *diff. de epilepsia verminosa. Argentor. 1780.*), BROVZET (l. c. p. 60.), ARMSTRONG (l. c.), TODE (*Collectan. medic. Havniens. I. p. 28.*), MELLIN (l. c. p. 16.), BVCH (l. c. p. XX.) experti sunt? an ex ea causa vis, quam in excutiendo ex pulmonum bronchiorumque angustis pure ac tenaci muco in multifariis huius organi vitiis circumspicito vsu praestitisse perhibetur? an inde observatus in angina membranacea (BVCH l. c. p. XXIX. CALLISEN *act. soc. medic. Hafniens. 8. Vol. I. 1777. n. 4.* SALOMON *Kongl. Svensk. Vetensk. Academ. Handl. 1771. Vol. 34.* CRAWFORD *diff. de cynanche stridula. Edinb.*

Edinb. 1771.) et phthisi pituitosa (A. G. RICHTER *medicinische und chirurgische Ben erkungen*. Goetting. 8. Vol. I. 1793. p. 247 sq.) effectus? an inde virtus, infarctus atque obstruções in visceribus abdominis cetera sanis obuias tollendi (BOERHAAVE l. m. c. §. 1202. p. 414.)? natum exinde vel a calculis ductus biliarios obturantibus (COE on biliary concretions. London. 1757. 8. cap. 5. p. 253.) icterum, promanantem ex simili fonte hydropem (FR. HOFFMANN de cauto et praestantissimo vomitoriorum vsu. obl. XII. in opusc. medic. varii argumenti. Hal. 4. 1739. Dec. II. n. 7. p. 439. 440.) sanandi? foetum mortuum (BOERHAAVE apud FR. HOFFMANN l. m. c.) expellendi? amaurosin (SCHMVCKER *chirurgische Wahrnehmungen*. I. p. 273. RICHTER l. m. c. p. 240. et apud OSTERMANN l. c. p. 20.), incassum tamen tentante MELLIN (l. c. p. 15.), et fistulam lacrymalem (RICHTER *Anfangsgründe der Wundarzneykunst*. II. p. 457.), caecitatem et surditatem (PVSCHEL apud SCHMVCKER *vermischte chirurgische Schriften*. Berlin u. Stettin. 8. Vol. 2. art. 7. n. 8. superandi? Symptomata a commotione cerebri vehementi nata (CREVZWIESER ap. SCHMVCKER l. m. c. art. 22.) delendi?

Idem vero tartarus emeticus non vomitum modo, sed facile quoque aluum mouet, adeo vt aliquando diarrhoea vires pessundante, quam gignit, et aegrotum et medicum terrefaciat (HIRSCHEL *medicin. Nebensf.* Berlin. 1772. 8. p. 134.), et in iis morbis euitari eam ab causam follicite debeat, quibus, etsi vomitoria apprime conducunt, alui tamen fluxus quam maxime nocet, cum e contrario in aliis morbis

morbis (HIRSCHEL l. m. c. p. 25. 41.), in quibus, praegresso prius aliquoties vomitu, canalis quoque cibarius a fordibus impactis liberandus est, aliis emeticis praecellit; aqua solutus, et parciore (dimidia circiter) dosi propinatus, quam quae vomitum excitare possit, medicaminis aluum mouentis (HIRSCHEL l. m. c. p. 28. 33. 34. 46.), in infantum quoque morbis (ARMSTRONG l. c. WITHERS *Bemerkungen über die Fehler, die bey dem Gebrauche der Arzneymittel begangen werden, aus dem Engl. übers.* Leipz. 1776. 8. p. 77. 78. NICOLAI *Recepte und Curarten.* Ienae. 1780. p. 280.) vices agit. Egregie denique inferuit acuendae, si parcissima tantummodo dosi illis adiciatur, aliorum aluum purgantium efficaciae (HIRSCHEL l. m. c. p. 25.).

Minori porro pondere exhibitus vrinam, sudorem (SCHVLZE *de vomitu et vomitionibus.* Hal. 1744. p. 25.) transpirationem insensibilem promouet, singulis his finibus forma soluta magis accommodatus, ea propter in hydrope (D. MONRO *essay on the dropfy and its different species.* London. 12. II. Edit. 1756. MELVE LA TOUCHE *journal de medecine, chirurgie, pharmacie etc.* à Paris. T. XII. 1760. Apr. p. 324. PRINGLE *on the diseases of the army etc.* p. 256. BROCKLESBY *Beobachtungen zur Verbesserung der Kriegslazarethe und der Heilart der Feldkrankheiten, aus dem Engl. übers. von SELLE.* Berlin. 1772. 8. p. 188. BRISBANE *select cases in the practice of medicine.* London. 1772. p. 51. MELLIN l. c. p. 17. BALDINGER l. c. p. 358. WILLICH apud BALDINGER *neues Mazazin für Aerzte.* Leipz. 8. Vol. VIII.

VIII. p. 245 sqq. OSTERMANN l. c. p. 19. HEVERMANN l. c. NEVMANN l. c. p. 81. et apud MIKAN p. 73.), cum arcano duplicato et radice squillae coniunctus (ANONYMVS *medizinische Ephemeriden nebst einer medicinischen Topographie der Grafschaft Ravensberg*. Chemniz. 8. 1793. p. 184.) in ipso pectoris hydrope, in morbo ischiadico (THEDEN *Unterricht für die Unterwundärzte*), in rheumatismis aliis, ad grani quartam vel mediam partem de die propinatus (BROBKLESBY l. c. p. 89.), aut nitro iunctus (MACBRIDE *methodical introduction to the theory and practice of physic*. Lond. 4. Vol. II. 1772. p. 508.), in arthritide eiusque speciebus ea dosi, qua nauseam quidem neque tamen vomitum excitat (WITHERS l. c. p. 103.), et in ea quidem, quae per regulares accessus redit, breui ante nouum morbi insultum temporis spatio sumtus, in exanthematibus tum in corporis superficie conseruandis, tum, si retropulsa fuerint, expellendis (HIRSCHEL *von dem vorzüglichen Nutzen und Gebrauch des Brechweinsteins*. p. 154. WITHERS l. c. p. 169.), in variolis potissimum (GVNDELSHEIMER *act. Berolin. Dec. II. Vol. II. art. 2.* GOUTARD *du traitement et de l'extinction de la petite verole et de la rougeole*. Lyon. 1768. 8. HARDTMANN *praef. WOLLIN aphorismi de tartaro antimoniali*. Lund. 1782. §. XI. MARX *Anweisung, wie man Blatternpatienten auf eine einfache und wenig kostbare Art behandeln soll*. Hannov. 1784. HANNES *de infitione variolarum in vrbe patria Vefalia tentata*. Vefal. 1772. 8. QUIER *medical transactions published by the college of physicians at London*. 1772. n. 19. GLASS *letters I. II. to Dr. BAKER on the manner*

of

of procuring a favourable kind of small pox etc. Lond. 1767. 8. DIMSDALE *neue Methode für die Einpfropfung der Pocken, aus dem Engl. übers.* Zürich. 1768. 8. p. 9. 13 sq. WITHERS l. c. p. 109. HIRSCHHEL l. m. c. OSTERMANN l. c. p. 18.), perinde ac in aliis febribus intermittentibus (SIMS observations on epidemical disorders with remarks on nervous and malignant fevers. London. 1773. 8. p. 206.), etiam puerperali (LEAKE practical observations on the childbed fever. London. 1772. 8. Sect. 2.), pro alia atque alia indicatione, oxymelli squillae, acidis vegetabilibus. cremori tartari, mercurio dulci, saccharo (FORDYCE elements of practice. §. 162.), camphorae, et opio praefertim (WITHERS l. c. p. 169. HIRSCHHEL *medizinische Nebenstunden.* p. 18. 19. 105.) combinatus.

Neque reticenda est virtus tartari emetici resoluens, quam refracta pariter at diu continuata dosi (THEDEN l. m. c.) propinatus exercet; ea propter in obstructis abdominis visceribus, in morbis pectoris, etiam acutis, a muco tenaci pulmones infarciunt natis (WITHERS l. c. p. 100.), ipsis adeo, praegressa venaesectione, inflammatoriis, pleuritide et peripneumonia (WITHERS l. m. c. p. 99. HARDTMANN l. c. §. VIII.) commendatus.

Memoranda denique venit eximia eius, siquidem eo pondere exhibeatur, quo nauseam, non vomitum mouet, in spasmodicis sedandis efficacitas, quae certe multum confert ad egregios effectus, quos toties iam in febribus malignis, et ipsis, si quidem ita porrigatur, ut primus eius effectus tempore hor-

O

roris

roris et frigoris febrilis respondeat (MELART de tempore exhibendi emetica in febribus intermittentibus maxime opportuno. Goetting. 1782. p. 24-36. CAVSLAND, qui tamen grani dimidii aut vnius dosi bis per diem pilularum forma exhibuit, medical commentar. by DUNCAN. Vol. VIII. for 1781 et 1782. 1785. et A. O. RICHTER *medizinische und chirurgische Bemerkungen*. Vol. I. p. 136.), intermittentibus, tussi conuulsiva, morbisque vehementi dolore stipatis praestitit, qua ipsa eius diaphoretica vis niti videtur: Quare in conuulsionibus tum aduulorum tum infantum, et in ipsa epilepsia potentius auxiliumprehenderunt nullum post R. LENTILIVM (Eteodrom. medico - practic. ann. 1709. Stuttgart. 1711. 4. p. 33.) et immortalem WERLHOFIVM (Oper. omn. T. III. p. 726.), WICHMANN (apud eund.), RICHTER l. m. c. p. 133. HIRSCHEL *medicin. Nebenst.* p. 30. et *Gedanken die fallende Sucht betreffend.* p. 42.); in conuulsionibus infantum MELLINO (l. c. p. 16.) egregiam quoque opem tulit, vt tamen in iis conuulsionibus, quae a dentitione difficili proficiscuntur, multa circumspectione opus fit: Ex hac potissimum spasmis medendi vi solatium deriuus, quod a parcissima eius dosi aliquando experti sunt medici in mania (FERRIAR l. c. p. 172.), in sanguinis fluxibus, in haemoptysi GREGORY (elements of practice. §. 337.) et WITHERS (l. c. p. 110-112.), et praesertim in vteri haemorrhagia (LEAKE l. c. p. 260.), etiam in hernia incarcerata RICHTER (*chirurg. Bibl.* Vol. V. fasc. 3. p. 456.).

Externo quoque vsu celebratur tartarus emeticus: Emetica in venas intrusa vomitum ciere post

post LIEBERKÜHN et LOESECKE repetitis nuperius experimentis confirmavit F. FONTANA (*Abhandl. über das Viperngift etc., aus dem Französ. übersf.* 4. Berlin. 1787. p. 454.): Tartari emetici granis sex aqua solutis et in brachii venam iniectis aegrotum a magno carnis frusto in oesophago defixo vomitu superueniente feliciter liberauit KÖHLER (ap. SCHMUCKER *vermisch. Schrift.* I. p. 335.). Vomitoria, etiam si in anum iniiciantur, vomitus excitare, recentius testatur KAEMPE (*Abhandlung von einer neuen Methode, die hartnäckigsten Krankheiten im Unterleibe zu heilen.* Dessau und Leipz. 1784. 8.): Ad aliquot grana enemati adiectus, stimulum, quem hoc v. g. in apoplexiae insultibus addit, mirifice auget. Externo alio vsu non quidem vomitum, nauseam tamen suscitare, aluum stimulare, vrinam et sudorem mouere, periculis partim in se ipso captis, nuperius comprobauit SHERWANS (*Memoirs of the medic. societ. of London.* 8. Vol. II. 1789. n. 34. p. 386); aqua solutum (scrupulum medium in aquae vncia) vlcera inueterata egregie detergere, carnes fungosas verrucasque venereas exedere, tineam capitis sanare testis est BLIZARD (*London medical journal.* 8. Vol. VIII. for 1787. P. I. n. 5. p. 57 sq.), in ophthalmia chronica et corneae maculis, penicilli vel linteoli mollis detriti ope applicatum, multum profecisse asserunt Cl. FISCHER (*Götting, Anz. von gel. Ding.* 1788. p. 1072.), VOGLER (l. c. p. 62) et WITTING (l. c. p. 88.); in posterioribus delendis efficacem quoque comperit (*Abh. vom Brechweinstein.*) HIRSCHEL.

Panacea vniuersalis, Panacea antimonialis emetica, Tartarus emeticus solubilis (LEMERY l. c.

P. III. c. 35.) fal medium compositum ex sale febrifugo Syliui et tartaro tartarifato, antimonii praeterea particulis metallicis impraegnatum, ex quatuor olei antimonii, octo crySTALLORUM tartari, quadraginta octo aquae, et quinque falis tartari partibus paratum, ad aëris accessum in liquorem conuersum, guttarum octo ad viginti quatuor dosi lenes vomitus excitans.

Tartarus tartarifatus emeticus, Stibium tartaro-tartarifatum (BERGMAN de tartaro antimoniato. §. 7. 9. 11. Opusc. Vol. I. p. 353-355. 360. 363.) ex vitro antimonii vel mercurio vitae cum tartaro tartarifato et aqua cocto paratus, habitu ad aërem et ignem, perinde ac virtute salutari, tartaro emetico satis affinis, coloris expers, aquae circiter partes quadraginta, vt soluatur, requirens, facile crySTALLOS, rarius tetraëdricas, quam octaëdricas formans.

Vinum antimoniale, Vinum antimonii Huxhami, Tinctura antimoniata, Essentia antimonii, Essentia emetica, monente iam BASIL. VALENTINO (l. c. p. 101.), imperante praeter alios etiam SCHRÖDERO (l. c. p. 443. a.), optime ex vitro antimonii, et, docente HUXHAMIO (Obersuat. de aëre. Vol. I. p. 140. Essay on fevers. London. 1767. 8. p. 229. Philosoph. Transact. ad ann. 1754. Vol. 48. P. 2. n. 105. p. 863.) cum vino dulci hispanico paratur, grata medicina, in qua praeter vinum gustus et olfactus nihil animaduertit, ac, modo breui ante vsum (THEVNE diss. de medicamentorum antimonialium varia indole ac virtutibus. Hal. 1792. 4. p. 18.) temporis

poris spatio parata, atque in ea conficienda iusta cura adhibita fuerit, tuto et satis aequabiliter efficax, tartaro tamen emetico, quocunque fine ea utaris, vtraque dote inferior, huius ad instar vomitum excitans, si largiori paulo dosi vnus vel sesquiunciae, vel, si corpus robustum et pituita oppletum fuerit, duarum vnciarum, infantibus vnciae mediae, vel drachmarum duarum, minoribus quatuor ad sex annos agentibus drachmae vnus, bi- vel triennibus guttarum viginti ad quadraginta, minoribus adhuc sex ad quindecim porrigatur.

Frequentius tamen eo scopo exhibetur, vt spissos humores resoluat, pituitam tenacem, peccus, v. g. in asthma, tussi conuulsua, obsidentem incidat, transpirationem insensibilem promoveat, spasmos leniat, cui quidem eximie respondet, parciore primo guttarum viginti ad triginta, infantibus quatuor, et anniculis quidem duarum per diem praebio exhibita, quotidie guttula vna vel altera superaddita, donec nausea aliique vomitionis praenuncii limites ponant, in viscerum obstructionibus (BALDINGER l. c. p. 344.) et sexcentis illis morbis chronicis, ex hoc solo fonte promanantibus, rachitide, arthritide, rheumatismo pertinaci, exanthematibus chronicis (BELL treat. on ulcers etc.), catarrho suffocatiuo, tussi conuulsua, malo hypochondriaco, ipsis vermibus (STÖLLER *Beobachtungen und Erfahrungen aus der innern und äußern Heilkunst*. 8. Goth. 1777.) mirae efficaciae.

Emeticum antimonii mitius (BOERHAAVE Element. Chem. II. p. 575.), *Antimonium diaphoreticum*

○ 3

ticum

ticum (SPIELMANN institut. chemiae. Argentor. 1763. 8. p. 234.) ex antimonio cum dupla nitri portione detonante et per aquam superaffusam sale suo orbatum natum, album, teste BOERHAAVIO (l. m. c.) lene emeticum, blandum resoluens, attenuans, diaphoreticum.

IV. *Praeparata, interno quidem vsui dicata, alia tamen potius, quam emetica virtute celebra.*

*Kermes minerale, Alkermes minerale, Pulvis Carthusianorum, Panacea Glauberiana, Wilson's Panacea, Sulphur antimonii praecipitatum per se, Sulphur antimonii fixum, Sulphur antimonii impurum, Sulphur antimonii alcalisatum, Russel's Powder, Poudre des Chartreux, pulvis spadiceus ex sulphure et antimonii calce (T. BERGMAN de antimonialibus sulphuratis. §. VI. Opusc. Vol. III. p. 175.) conflatu, nullum, modo rite paratum sit, salem liberum continens, et tum, terendo in mortario frigido cum sale caustico extracti mollitiem, colorem citri, porrique putrescentis nidorem nanciscens, optime coquendo aut antimonium crudum cum lixiuio caustico (Pharmac. rational. Cassell. 1782. 8. p. 182.), aut antimonii, quem vocant, regulum (F. FONTANA memoir. de l'Acad. royal. des scienc. à Turin. pour les ann. 1786. 1787. p. 104.) cum sulphuris hepate aqua soluto parandus, iam a GLAUBERO (*Miraculum mundi, oder ausführliche Beschreibung der wunderbaren Natur, Art und Eigenschaft des Großmächtigen Subjects, von den Alten Menstruum universale oder Mercurius philosophorum genant.**

mandt. Hanow. 1653. 8. p. 22.), vti quidem nonnullis videtur, a ROUSSEAU (préservatifs et remedes universels tirés des animaux, des vegetaux et des mineraux. Paris. 1706. 12. p. 95.), N. LEMERY (l. c. P. I. p. 4.), I. FR. VIGANI (medulla chymiae. Norimb. 1781. 8. p. 48. et I. BOHN append. p. 129.), STABELIO (Chymia dogmatico-experimentalis. Hal. 1728. 8. T. 2. p. 315.), FR. HOFFMANN (diff. de mirabili sulphuris aurati antimonii efficacia in medicina, in Opusc. medic. var. argument. Hal. 1739. 4. Dec. II. diff. 9. p. 484. et obseruat. physico-chymic. selectar. Hal. 1736. 4. L. III. p. 263-265.), et SENACO (Nouveau cours de chymie selon les principes de NEWTON et de STAHL. à Paris. 1723. 12. T. II. p. 202.) memoratus, a Chirurgo Gallo, DE LA LIGERIE, ad quem arcanus conficiendi modus per pharmacopoeam quendam Germanum, GLAVBERI discipulum, interueniente regis locum Landauii tenente de CHASTENAY, peruenerat, anno 1713 primum fratri Carthusianorum Lutetianorum pharmacopoeo SIMONI, qui eodem tempore, quo omnes ex antimonio fabricatae medicinae a summo Gallorum magistratu proscriptae erant, per longum temporis interuallum solus parabat, atque in insigne collegii, cui adstrictus erat, emolumentum diuendebat, et anno demum 1720, postquam numerosae eaeque felicissimae eius ope peractae medicationes id effecerant, vt non vulgo tantum, sed medicorum quoque et procerum assensu celebraretur (L. LEMERY Mémoir. de l'Acad. des scienc. à Paris. ann. 1720. p. 542 sq. FR. X. MILLARS diff. de explorata kermes mineralis siue pulueris Carthusianorum in

O 4

medendo

medendo efficacia Argentor. 1752. 4.), Regi Galliae, tum temporis Ludouico XIV. manifestatus, qui magno numerato pretio praescriptam a la LIGERIE, et fausto haecenus cum successu peractam a fratre SIMONE operandi rationem cum sua scientiarum Academia communicabat, eamque vt exploraret atque vterius perficeret, commendabat.

Tuta haec (FR. HOFFMANN Opusc. Dec. II. p. 485. §. 18.) medicina, licet largiori paulo dosi granorum quatuor, sex et plurium propinata (LA LIGERIE in scheda, qua 1720 remedii sui confectio- nem palam docuit), aut obuium in ventriculo acidum offendens (GEOFFROY mater. medic. I. p. 226.) vomitum, eumque tamen lenem (N. LEMERY l. c.) excitet, rarius tamen eo scopo a medicis praescribitur, nisi velis, in febribus intermittentibus, quarum prima sedes in ventriculo haeret, grana eius quatuor ad sex aliquot ante nouam mali inuasionem horis cum sale quodam medio exhibita mirifice profecisse (MILLARS l. c. §. XXVII. p. 57.): Aluum porro stimulat (N. LEMERY et GEOFFROY ll. cc.), eo tamen sine sola rarissime adhibita, crebrius aliis purgantibus, ad acuendam eorum potentiam granuli integri vel dimidii pondere adiecta.

Potior eius vis est in transpiratione insensibili primouenda sudoreque ciendo (N. LEMERY l. c. FR. HOFFMANN de mirabili sulphuris antimonii aurati efficacia. §. 19. 24. 25. p. 486. 490.), ideo in morbis a transpiratione suppressa oriundis, rheumatismis, catarrhis, febribusque catarrhalibus, in morbis exanthematicis, tum acutis (CARTHEUSER phar-
maco-

macolog. p. 500. E. A. NICOLAI progr. I. II. de virtutibus sulphuris antimonii aurati. lenae. 1763. p. 111.), e. gr. morbillis (FR. HOFFMANN medic. rational. systemat. T. IV. P. I. p. 191.), variolis et petechiis (IDEM de mirabili sulphuris aurati antimonii efficacia. §. 19. p. 486.), tum chronicis (IDEM observ. physico-chymic. select. III. p. 265.), e. gr. scabie (IDEM de mirabili etc. §. 19.), etiam rebellis (IDEM observat. etc. III. p. 266.), iis quoque, quae ex labe venerea propullulant (IDEM l. m. c.), febribus intermittentibus (IDEM l. m. c. et de mirabili etc. §. 19.), arthritide (FR. HOFFMANN et E. A. NICOLAI ll. mm. cc. DE WOLTTER *patriotischer Landbader*. 1777. 8) epiphora atque ulceribus inueteratis (FR. HOFFMANN observ. etc. L. III. p. 265.) proficua fuit.

Princeps huius medicinae virtus porro residet in attenuando muco; hinc in iis morbis, in quibus et medici finis, et naturae medicatricis vires eo tendunt, vt mucus incidatur atque eliminetur, hinc in morbis pectoris (N. et L. LEMERY ll. cc. BASTER *Verhandeling. der hollandisch. Maatschapp. der Weeten-schapp. te Haarlem*. 8. P. II. 1753. p. 36. MELLIN l. c. p. 244.), tum chronicis, e. gr. asthmate convulsivo (FR. HOFFMANN observ. etc. L. III. p. 265.), tussi convulsiva (LIEUTAUD *synopf. vniv. prax. med.* 1765. 4. p. 494. BOURDELIN et BASSEVILLE *Ergo tussi puerorum clangosae vulgo Coqueluche emesis*. Paris. 1752. §. 4. HABLA de tussi convulsiva infantum. Vienn. 1772. 8. p. 47. QUARIN *animaduers. practic.* 1786. 8. p. 36. HASLER *Abhandlung über den Keichhusten*. 1789. 12. DANZ *Versuch einer allgemeinen*

Geschichte des Keichhustens. Marburg. 1791. 8. p. 148.), ipso pectoris hydrope (LIEUTAUD l. c. I. p. 192.), tum acutis, ipsis, venaefectione atque anti-phlogisticorum vsu praegressis, inflammatoriis (L. LEMERY l. c. p. 420. VAN SWIETEN l. c. II. p. 797. VAN DEN BOSCH historia constitutionis epidemicae verminosae, quae annis 1760. 1761. 1762. et initio 1763 per insulam Overflacque et contiguam Goe-deseede grassata fuit, cum perpetuis fere commentariis in praecipuos verminantium morbos etc. 1769. 8. p. 231 sq. MONTROC journ. de medec., chir., pharmac. etc. ann. 1791. T. XXXV. p. 503.) egregii vsus.

Simili cautela adhibita in aliis pariter febribus inflammatoriis, (testibus medicis Argentoratensibus apud MILLARS l. c. p. 63.), e. gr. in angina (BOVILLET et RAZOUX tables nosologiques et météorologiques très étendues, dressées à l'Hôtel-Dieu de Nismes, depuis le premier juin 1757. jusque au prem. Janv. 1762. Basle. 1767. 4. p. 142.); atque eadem vi mucum incidente in glandularum obstructionibus referendis (FR. HOFFMANN observ. etc. L. III. p. 265. WOLTER l. c.) opem tulisse fertur.

Porrigitur autem grani vnus vel duorum, infantibus dimidii vel quadrantis pondere, singulis quaternis horis repetito (nisi vomitum excitare velis, quo in casu doses maiores eaeque rariores praestant), mercurio dulci, si glandulis obstructis opponas (WOLTER l. c.), lapidibus cancrorum, liquiritiae radici, optime saccharo intertritum, cum aqua vel infuso calido, quod alii (v. g. BOURDELIN l. c.) praefereunt.

Sulphur

Sulphur antimonii auratum aurei vtiq̄ue coloris, non tamen ideo, sed quoniam argento colorem auri affricat, hoc titulo condecoratum, BAS. VALENTINO (l. c. p. 168.) iam cognitum, potius omnino duce Cl. GOETTLINGIO (*Neueste Entdeckung. in der Chemie.* Vol. II. p. 34 sq.) antimonium addito sulphure communi tam diu, donec vtrumque penitus solutum sit, cum lixiuio caustico coquendo, et ex lixiuio per chartam griseam transmissio ope spiritus vitrioli praecipitando, quam HUXHAMI (Philos. Transact. Vol. XLVIII. P. 2. n. 105. p. 853.), aut MEVDERI (l. c. p. 62.), aut CONERDINGII (Panacea Conerdingiana apud FR. HOFFMANN observ. physico-chem. select. L. III. p. 263.), aut alio (I. TH. ERHARD diss. de variis sulphur auratum antimonii parandi methodis, eiusque usu medico. Erford. 1775. 4.) modo, parandum, ruborem, quo perfusa est eius flauedo particulis antimonii metallicis debens, quarum tamen minorem longe (T. BERGMAN l. m. c. §. V. VII. p. 174. 175.) portionem ($\frac{1}{4}$ circiter) continet, quam kermes minerale.

Et hoc medicamentum antimoniale rarius (VNZER *Hamburg. Magazin.* Vol. VIII. 1751. p. 360.), nec nisi copiosius iusto deglutitum aut ventriculo iam in vomitum procliui largiorem et molestum vomitum excitat, hinc rarius eo scopo a medicis exhibetur, vt tamen interdum, vomitum excitando, et vel ex ventriculo bilem, vel ex pulmonibus viscidam materiem (DELIUS nov. act. physic. med. Acad. Caesar. Natur. Curios. Norimb. 4. T. II. 1761. n. 81. p. 324.), vel pus (MELLIN l. c. p. 243.) excutiendo,

cutiendo, feliciter operetur, et tum in sanandis febribus intermittentibus (VNZER l. c. p. 368. WERLHOF obseruat. de febrib. Hannov. 4. p. 76.), tum in catarrho suffocatiuo (IVNCKER consp. therap. spec. Hal. 1751. 4. p. 913. ALBERTI de catarrho suffocatiuo eiusdemque remedio efficaci. Hal. 1720. 4. 1. P. OFTERDINGER *Anleitung für das Landvolk*. Zürich. 1773. 8. p. 361. 693. VNZER l. c. p. 364. DELIVS l. m. c.), asthmate, a viscida materie pectus opplente nato (FR. HOFFMANN medic. ration. systemat. T. IV. P. 3. p. 334.) et tussi ferina (VNZER l. c. p. 370.); tum in rumpenda atque euacuanda vomica (QUARIN method. medend. inflammation. Vindob. 1774. 8. p. 97. MELLIN l. c. p. 243.) mirifice profit.

Aluum quoque mouet (VNZER l. c. p. 360. 368. 370. 371. et Vol. IX. p. 614. MELLIN l. c. p. 241.), siue solum exhibeatur ac meracum, siue, quod potius est, cremori tartari aut alteri sali neutri perfecto (VNZER l. c. p. 363.) iunctum, hac quoque excretionem aucta aegris febre intermittente, si quidem hora septimum vel nonum febris accessum praegrediente (VNZER l. c. Vol. VIII. p. 367) solum, vel (C. TH. MEDICVS l. c.) cum extracto centaurei minoris in pilulas redactum porrigatur, in tussi catarrhali morbillos excipiente (VNZER l. c. p. 371.) et ferina (VNZER l. c. p. 370.) laborantibus salutare; ialapae vim vermes expellendi et necandi eius confortio acui expertus est MELLIN (l. c. p. 36.).

Praecipua porro huius sulphuris vis est in sudore ciendo (VNZER l. c. Vol. VIII. p. 361. KOPPE ibid. Vol. XI. p. 512. CLOSSIVS noua variolis medendi

dendi methodus. Trai. ad Rhen. 1766. 8. p. 131.), qua facultate aegrotis, athmate (VOGLER l. c. p. 153.), tussi ferina (CLOSSIVS l. m. c.), arthritide (VOGLER l. m. c.), febre intermittente (HOPPE l. m. c.), exanthematibus vel aegre prodeuntibus vel regredientibus (CLOSSIVS l. m. c.), morbillis confluentibus (CLOSSIVS l. c. p. 36.), tinea (A. PLUMMER physical essays read before a societ. at Edinb. Vol. I. 1754. 8. n. 6.), in diabete (CORMICK ap. BRVGNATELLI bibliothec. fisica d'Europa. Pavia. 8. T. XVI. 1790. n. 8.), in ipsis morbis venereis (PLUMMER l. m. c. G. DENNISTOUN physical and litterary essay read before a society at Edinb. Vol. I. n. 15. p. 391.) con-
ducit, quem tamen in finem cum mercurio dulci (*Pulvis alterans*, et si, addito gentianae extracto, gummi vel resina guaiaci pilularum formam nanciscatur, *Pilulae alterantes Plummeri*), quemadmodum in aliis (KLEIN l. c.) morbis exanthematicis cum camphora, in tussi conuulsiva (KREBS *medicin. Beobachtungen*. 8. Vol. I. fasc. 4. 1784. p. 39. et Vol. II. fasc. 3. 1791. p. 50.) cum moscho et oxymelle squillae coniungitur.

Neque sane nulla est eius vis in incidendo muco, pituita tenaci ex pectore eliminanda, glandulis (WERLHOF l. m. c. p. 101.) et visceribus eadem obstructis referendis; ideo in ipsa phthisi pulmonali, cum cortice cinchonae contuso et sero lactis combinatum salutare expertus est remedium MELLIN (l. c. p. 243.) in scrophulis (HVGO apud MELLIN l. c. p. 242.), in visceribus oppilatis et hydrope VOGLER (l. c. p. 153.), hunc effectum tanto certius fortiens, quando cum
gummi

gummi ammoniaco, sapone, aut conio combinatur.

Virtutem denique spasmos sedandi praedicauit multisque exemplis probabilem reddidit VNZER (*Hamburg. Magaz.* Vol. VIII. p. 369 sq. IX. p. 613 sq.), prouti etiam DELIO (l. c.) in conuulsionibus tussi superuenientibus efficax visum fuit: Exhibetur autem, aliquando saccharo aut magnesiae albae intertritum, granorum trium, quatuor, interdum sex, infantibus nondum duos annos natis grani dimidii, infantibus nondum sex annos natis granorum duorum pondere.

Sulphur antimonii mercuriale est sulphur antimonii auratum per solutum in aqua forti hydrargyrum praecipitatum, cui POERNERVS (delineatio pharmaciae chemico-pharmaceuticae. Lips. 1764, 8. p. 120.) egregiam vim attenuantem et per cutis poros virus exterminantem tribuit.

Sulphur antimonii solare est sulphur antimonii auratum ope auri in aqua regis soluti praecipitatum, FR. HOFFMANNO (*Medic. rationat. systematic.* T. IV. P. 1. p. 160.) tanquam sudoriferum in lue venerea commendatum, quem quidem in finem granorum trium vel quatuor pondere porrigitur.

Sulphur antimonii auratum liquidum (IACOBI act. acad. Elect. Mogunt. Erford. Erf. et Goth. 8. T. I. 1757. p. 231 sq. I. E. TH. GVERICKE de sulphure antimonii aurato liquido. Erford. 1776. 4.), *Tinctura antimonii saponata Iacobi*, ex sulphure aurato antimonii in lixiuio caustico, vel hepate antimonii aut scoriis reguli antimonii simplicis in aqua bulliente

bulliente solutis, eo usque coctis, donec ouum iis innatet, vterius coquendo et amygdalarum vel ex papaueris seminibus expressum oleum, tandem liquoris primi nondum cocti portionem addendo in saponis speciem conuersis atque in tinctura antimonii acri concentrata solutis parata, ex fusco rubra, consistentiae spissioris, saporis blandi, amari, in pituita tenaci attenuanda, viscerum infarctibus ex hac intrusa natis referendis, transpiratione insensibili promouenda, hinc in arthricide (GVERICKE l. c. §. VII. p. 17. 18.), hydrope (IDEM l. m. c. p. 19.), exanthematibus chronicis (IDEM l. c. p. 18.), ipsa lepra rebeli (IACOBI l. c. p. 238.) et cancro (PH. FR. GME-LIN de tincturis antimonii minus vtitatis vtcunque saluberrimis. Tubing. 1759. 4. p. 35.), aut sanandis, aut mitigandis potens, vt tamen efficacitatis suae partem magnam saponi (HEYER *Beyträge zu den chem. Annalen. Helmst. und Leipz. 8. Vol. I. fasc. 1786. p. 81.*) debeat; recens praeterea, 50 guttarum cum decocto quodam tepido forbendarum pondere, adhibenda, quum facile rancorem contrahat, et sulphur antimonii in fundum dimittat.

Tinctura antimonii Mangoldi (MANGOLD *chimische Erfahrungen und Vortheile in Bereitung einiger sehr bewährter Arzneymittel. Francf. u. Leipz. 1749. p. 49 sq.*) sulphur antimonii cum tinctura antimonii acri digerendo parata, profunde rubra, acrimoniae omnis expers, saporis blandi amariusculi, balsamici, syrupi violarum colorem non mutans, in aquam infusa strias oleosas rubras per illam diffundens, a vitrioli spiritu non turbanda (D. LAVATTER
de

de antimonio variisque eius tincturis cum alcalinis menstruis factis. Hal. 1767. 4. §. 17. p. 38-42.), ab ABR. VATERO (diff. de tincturae antimonii varia praeparatione. Wittenberg. 1732. p. 20. et progr. quo tincturae antimonii antehac inuentae virtutem et efficaciam in cura morborum rebellium duobus singularibus exemplis confirmat. Wittenberg. 1749.), qui tamen modum illam conficiendi sibi seruauit, iam, vt videtur, primo commendata, pituitam tenacem attenuat, humorum circuitum torpentem exagitat, obstructions ex alterutro fonte natas referat, in arthritide, scabie, vlceribus, morbis venereis (VATER l. c.) egregiam opem tulit.

Tinctura antimonii saponata Hermbstaedti
(SELLE *neue Beytr. zur Arzney- und Naturwissenschaft.* III. p. 63 sq. S. FR. HERMSTAEDT *physikalisch-chem. Versuche und Beobachtungen.* Berlin. 8. Vol. 2. 1789. p. 117 sq.) ex sulphure antimonii aurato cum lixiuio caustico cocto, et addito amygdalarum oleo in saponis speciem conuerso, vini spiritu purissimo, cuius media pars distillatione iterum separatur, soluto, et addito cinnamomo et aqua florum aurantium, per filtrum depurato, parata, limpida, dilute fusca, grati et odoris et saporis, in singulis vncii sulphuris gr. XXIII. et partium stibii metallicarum XII continens, ab instillata aqua lactescens, ab acidis cum foetore gas hepaticum manifestante flores aurantios dimittens, ad guttas 20-30 sorpta lenem sudorem, guttarum 40-50 praebio aluum, 70-80 lenem vomitum mouens, in sanandis bubonibus venereis per 14 dies quotidie ad 30 guttas absorpta efficax.

Tinctura

Tinctura antimonii tartarifata, *Tinctura antimonii*, *Tinctura antimonii hepatica salina*, *Tinctura antimonii simplex*, est spiritus vini purissimus cum hepatis antimonii siue antimonii cum duabus partibus salis tartari colliquati partibus duabus digestus, eiusque consortio colore rubro, saporeque leuiter aromatico acri imbutus, ceterum limpidus et gratum odorem spirans, tum sulphuris, tum metalli ipsius portionem, sale lixiuioso interueniente dissolutam (LAVATTER I. c. §. 13. CHRPHR. MAYER de tinctura antimonii tartarifata. Ald. 1728. 4. p. 121qq) continens, quarum tamen partem diutius asseruata tinctura dimittit, hinc nisi recens satis praescribatur, inaequalis efficaciae, a guttis 5 — 20 exhibita transpirationem insensibilem promouet, a LEMERY (*trait. de l'antimon. P. IV. cap. 3.*) in melancholia, scorbuto, febribus malignis, variolarum initio, et scabie praedicata, paulo maiore pondere sudorem mouet, maiori adhuc nauseam et aluum.

Extractum antimonii (B. VALENTINI I. c. p. 123.), Paratur ex antimonio cum aequali tartari crudi pondere ignis candentis vi permisto, ope aquae postea per ignem iterum dispulsae, a parte aquam respuente separato, et spiritu vini, cuius duae tertiae partes per distillationem denuo seiunguntur, soluto. Parum igitur discrepat hoc extractum a tinctura antimonii tartarifata.

Vitrum antimonii ceratum, *Puluis antidysentericus anglicanus*, simplici eaque tamen aequabili vitri antimonii. in tenuissimum pollen comminuti cum cerae flauae lenissimo igne liquefactae octava

P

parte

parte commiffione natum, contufum colore puluerem nicotianae hispanicum referens, infipidum et inodorum, ab empirico quodam Hiberno, qui in Germania superiori eius cognitionem acceperat (Gentleman's Magazine pro anno 1753. p. 604.), primum, tum a Scotiae quodam pastore STEEL adhibitum, a quo ad clariffimos Medicos YOUNG et I. PRINGLE peruenit, qui non modum tantum eius parandi diuulgarunt, fed numerofis periculis egregias eius virtutes confirmarunt, eas tamen a non paucis hodie in dubium vocatas, vt ab aliis tanquam infida (HEVERMANN *vermifchte Bemerkungen und Unterfuchungen der ausübenden Arzneywiffenfchaft*. Coppenhag. u. Leipz. 8. Vol. I. 1765. p. 170. TRILLER *dispensatorium vniuerfale*. Francof. 1764. 4. Medicis Caffellanis *pharmac. rational.* p. 348. SAUNDERS *obferv. on antimony and its ufes in the cure of difeafes*. Lond. 1773. 8. p. 63.), ab aliis tanquam fuperflua (MÖNCH *systemat. Lehre von den Arzneymitteln*. p. 106. MONRO *l. c. I.* p. 290.) medicina reii- ciatur, quum contra alii ipsis adeo infantibus (3 - 4 annorum grana 2 - 3, decennibus grana tria vel quatuor), grauidis atque fenfibilibus (grana quinque ad fex) fine omni periculo propinari poffe, affeuerent. atque experti fint alii (YOUNG apud PRINGLE *medical effays and obfervations of a Society at Edinb.* Vol. V. P. 1. n. 15.), modo non occurrat acido in ventriculo ftabulanti (GEOFFROY *philof. Transact.* V. 47. ad ann. 1751 et 1752. n. 41. p. 273 sq.), aut intermifceantur lapides cancrorum, aut, quae praeftat vtique magnesia alba, parciiori illa dofi vix vomitum mouere; faepe tamen omnino mouet, vt
fint

sint exempla hominum, etiam aduultorum, a granis tribus iam vomentium, vomitu tamen e. gr. hydropicis (MACKENZIE medical observations and inquiries by a Societ. of physicians in London. 8. London. Vol. 2. 1762. n. 24. p. 287.) salutari et potibus tepidis ex oryzae, auenae granis cortice nudatis, cornu cerui e. g. paratis frequentius ingurgitatis multum facilitando: Crebrius tamen aluum mouet; nonnunquam faustum effectum sortitur, nulla sensibili euacuatione aucta (I. PRINGLE l. c.). Hernia inguinali laborantibus, plethoricis, in haemoptysin aut vomitum cruentum procliuibis vitandus eius vsus (Gentleman's Magazine l. c.).

Prima eius laus in sanandis dysenteriis increbuit (Gentleman's Magazine l. c.) ab YOUNGIO et I. PRINGLIO (l. c.), FR. PRINGLIO (ibidem), A. BROWN (ibidem), TH. SIMPSON (ibidem), PAISLEY (ibidem), STEPHEN (ibidem), I. GORDON (ibidem), GEOFFROY (l. c.), DU HAMEL et ARNAUD (Memoir. de l'Acad. des scienc. à Paris, ad ann. 1746. n. 4. p. 81 sqq.), PH. FR. GMELIN (Botanic. et chemia ad praxin medicam applicata. Tubing. 1755. 4. p. 28.) aliisque Wirtembergiae medicis (apud CHR. LVD. BILFINGER diff. de vitro antimonii cerato. Tubing. 1756. p. 4.), I. BASTER (Verhandelingen uitgegeeven door de hollandse Maatsch. der Weetenenschappen te Haarlem. 8. P. II. 1755. nr. 2. p. 22.), BOENNEKEN (*Fränkische Sammlung. von Anmerkungen aus der Naturlehre, Arzneygelahrtheit, Oekonomie und den damit verwandten Wissenschaften.* Nürnbn. 8. Vol. IV. 1759. P. XXII. n. 3. p. 325. et Vol. V. 1760. P. XXVII. n. 3. p. 210.), MURSINNA (l. c. p. 50.), adhibita vt

P 2

tamen

tamen et in hoc morbo inaequaliter saepe agere post
 I. PRINGLIVM (*Beobachtungen über die Krankheiten einer
 Armee, aus dem Engl. Altenb. 1754. p. 254.*) mo-
 nuerit Ill. ZIMMERMANN (*von der Ruhr unter dem
 Volke im Jahr 1765, und den mit derselben eingedrungenen
 Vorurtheilen, nebst einigen allgemeinen Ausichten
 in der Heilung dieser Vorurtheile. Zürich. 1767. 8. p.
 510.*), atque in inflammatoria et maligna vtpote
 noxium reiciat eius vsum; et anonymus quidam
 (*Gentleman's Magazine l. c.*) in ea dysenteria, quae
 sanguinis resolutione, aut intestinorum vel glandu-
 larum intestinalium, et qui ex his exeunt, ductuum
 excretoriorum relaxatione stipantur, damnet, eumque
 in recenti potioem iudicet, quam in inueterata.

Verum in aliis quoque alui profluuiis salutarem
 eius efficaciam experti sunt YOUNG (*l. c.*), PAISLEY
 (*l. c.*), GEOFFROY (*l. c.*) et BOENNEKEN (*l. c. Vol. 4.*),
 in iis potissimum, quae robustis duroque vitae ge-
 neris adsuētis ex victu crudo minusque salutari, fru-
 ctibus horaeis immodice comestis, aëre nimis hu-
 mido oborta sunt, Anonymus (*Gentleman's Maga-
 zine l. c.*), aut pertinacioribus (CAUSLAND ap. DUN-
 CAN *medic. comm. Vol. VIII. for 1781. 1782.*),
 non perinde in iis, quae visceris cuiusdam inflam-
 matione stipantur, aut colliquatius, IDEM et YOUNG
 (*ll. cc.*), vel aliis symptomaticis (IDEM); in febre
 tamen putrida cum alui fluxu felici cum euentu ad-
 hibuit PENROSE (*dissertation on the inflammatory,
 gangrenous and putrid sore throat, also on the pu-
 trid fever together with their diagnostics and method
 of cure. Oxford. 1766. 8. p. 28.*), in cholera a
 nimio

nimio mercurii praecipitati fusci praebio deglutito SIMPSON (l. c.), in colicis a pituita tenaci proficiscentibus PAISLEY (l. c.). In pertinaci fluore albo GEOFROY (l. c.), in diuturna gonorrhoea secundaria I. FR. A. MÜLLER (de viribus vitri antimonii cerati ad rationes suas reuocatis. Hal. 1757. 4. §. XV. p. 29.), in nimio cruoris ex vtero YOUNG (l. c.), SIMPSON (l. c.), et ARNAUD (l. c.), et ano SIMPSON (l. c.) fluxu; in febribus, praesertim intermittentibus GEOFFROY (l. c.), in catarrho suffocatio alius medicus (apud I. FR. A. MÜLLER l. c. §. XVI. p. 30.), in epilepsia et mania STEEL (l. c.) eius virtutem haud sine effectu tentarunt.

Praestat vtique ab exigua granorum trium dosi, inchoare, et pro ratione aegri morbique ad decem et viginti adeo adscendere; praestat porrigere saccharo (e. gr. tribus partibus praeunte l. c. BASTERO) aut magnesia alba, aliquando etiam opio temperatum, quam aliis aut meracum recipi; per tres horas post assumptum medicamen, vt ab omni potu abstineant, nisi post vomitum aqua calida vtantur, hoc autem tempore elapso cibis lacteis, ex oryza, pane, aenae granis coctis, iusculis carnum, gelatina vtantur, imperat (l. c.) YOUNG.

Antimonium catharticum (WILSON compleat course of chymistry. London. 1746. 8.) vitrum antimonii subtilissime comminutum, cum vitrioli acido distillationi subiectum, expulso omni humore sollicitate elotum, cum aequali salis mirabilis et dupla tartari vitriolati portione per horae quadrantem colliquantum, denuo comminutum, elotum, atque ex-

P 3

siccatum,

ficcatum, WILSONO (apud MONRO l. c. I. p. 303.) teste, si a granis duobus ad decem vsque exhibeatur, blande alutum laxans, quod etiam, si grana eius duo cum vno tartari emetici commista adulto eique robusto semel ac simul, iuniori aut debiliori partita, ita vt altera portio binis horis post alteram fumatur, propinentur, in febribus intermittentibus insularum Americae mediae obuersarum, ad liberanda a saburra intestina mirifice prodesse, expertus est (ibidem) RVDINGS.

Mercurius vitae coelestis, similiter vitrum antimonii comminutum, septies cum aequali vitrioli, vt vocant, oleo distillationi tam diu continuatae, donec residuum siccum esset, expositum, postea cum spiritu vini, cui pars decima sexta spiritus mastichis adiecta fuit, digestum, distillatione aut decantatione ab eo liberatum, denuo binis vicibus cum spiritu eodem digestum, et spiritu deflagrante exsiccatum, a KLAVNIGIO (nosocomium charitatis s. hittoriarum medicarum in nosocomio Trinitati sacro obseruatarum. Vratislav. 1718. 4. observ. 18. p. 82.) fausto successu contra febres quartanas adhibitum; propinabat autem ille duabus ante nouum febris accessum horis granum vnum cum dimidio, vel grana duo cum extracto centaurei minoris in pilulam redacta, quo facto et nullo ante binas horas elapsas potu ingurgitato vomitum, alui secessum, sudorem subsequenter, febrem exulantem comperit.

Calx antimonii cum cornu cerui csto (SCHRÖDER l. c. p. 416. FR. HOFFMANN in not. ad POTERII opera omnia. Francof. ad Moen, 1698. 4. p. 559.)
ex

ex aequali vtriusque in tenerrimum pollen comminuti portione mista et calcinata nata; a granis tribus ad sex ingesta sudorem prolificere fertur.

Antimonium cum cornu cerui calcinatum (MONRO l. c. P. I. p. 290.), calx alba, ex scobe cornu cerui siccata et comminuta cum aequali copia confusi in puluerem antimonii permista, et, donec vapor sulphureus cesset et color cinereus exsurgat continue agitando, in vase aperto vsta, postquam refrigerata fuit, in subtilissimum puluerem tusa, et in crucibulis, altero inuerso et in fundo perforato alteri imposito et agglutinato, igne fortiori, donec flores argentei ascendere incipiant, tractata. Granorum trium ad septem vsque pondere blande agere, et rarius, nisi dosin excedas, nauseam aut vomitum excitare perhibetur.

Puluis febrifrigus Iacobi, Fame's Powder, arcanum, ab Anglo medico James crebro adhibitum, remedium, ab aliis (SAUNDERS l. c. p. 64.) pro emetico antimonii mitiori habitum, ab inuente ipso pro antimonio, addendo subinde (MONRO l. c. p. 292.) oleum et sal animale calcinato, tunc aliquandiu cum nitro colliquato, et aquae ope a salibus iterum liberato declaratum, nuperiori Cl. PEARSON (Philosoph. Transact. Vol. 81. for 1791. P. 2. n. 21.) examine apparuit ad vtrumque modo recensitum propius accedere; vrendo enim antimonium cum aequali aut media portione scobis ossium ad albedinem vsque calcinatae primo in vase aperto, et, donec penitus alberet, in vase clauso,

P 4

obtinuit

obtinuit materiem chemicis rationibus et facultate salutari illi pulveri omnino similem: In febribus (MONRO l. c.), quae emetica poscunt, et tussi (HAYES serious address on the dangerous consequences of neglecting common coughs and colds. Ed. 3. Lond. 1786. 8. p. 51.) commendatum, in febribus tamen lentis et aegris debilibus certissime nociturum remedium, inaequalis praeterea efficaciae, vt pauca alias grana violentos eosque crebriores vomitus excitent, alias eius scrupulus integer vix sensibilem mutationem induxerit (I. MILLAR observations on antimony. Lond. 1774. 8. sect. 5. p. 71 sqq. MONRO l. c. I. p. 293. 294.).

Calx antimonii cum sulphure (WESTRUMB *Beiträge zu den chem. Annal.* Vol. IV. 1789. p. 294.) ex albo flavescens et sapore calcem vstam et sulphur antimonii auratum manifestans, quod etiam acetum affusum copiosius inhaerere ostendit, in ossium morbis multo perere commendata.

Flores antimonii cum sale fixo ammoniaco (LEMERY l. c. P. II. c. 9.) albi, antimonium cum aequali portione residuae a distillatione spiritus salis ammoniaci calcarei materiae sublimando, et aquae calidae ope salem eluendo nati, granorum quatuor ad decem pondere ingestis sudorem pellere, atque in scrophulis et strumis resoluendis prodesse feruntur.

Sapo antimonialis ex solutis per lixiuum causticum antimonio crudo et sulphuris media portione, coquendo et addendo amygdalarum oleum in saponis speciem redactis. Externo quoque usu eximium resoluens

resoluens, et spiritu vini solutum, aliarum antimonii tincturarum vices supplens.

V. *Praeparata interno quidem usui dicata, vix tamen efficacia.*

Antimonium diaphoreticum, Antimonium diaphoreticum ablutum, Antimonium diaphoreticum dulce, Calx antimonii abluta, Calx antimonii nitrata, Antimonii calx lota, Diaphoreticum minerale, calx alba insipida, ex antimonio vel (LEMERY l. c. P. IV. c. 30.) eius hepate, aut (LEMERY l. m. c. c. 31.) vitro cum tribus nitri partibus detonante et aquae ope ab omni sale iterum liberato nata, ob blandam vim diaphoreticam et resoluentem a medicis praecedentis aevi (RENE quaest. chemic. monspeliens. Monspel. 1759. libell. 5. quaest. 3. SAUNDERS l. c. p. 104.) maximopere collaudata, a VIGANO (medulla chemiae. Norimb. 8. 1718. p. 49.) tamen et BOERHAAVIO (elem. chym. T. II. p. 517.) inertiae accusata, quamvis emeticorum et purgantium vim eius additamento acui et ipse BOERHAAVIVS (l. m. c.) concedat, et aliorum (e. gr. SCHVLZII praelection. in dispensator. reg. et electoral. Boruffo-Brandeburgicum. Edit. alt. Norimb. 8. 1753. p. 406.) loquatur experientia.

Cremor antimonii diaphoretici pars antimonii diaphoretici subtilissima, ex calce hac comminuta sacculo linteo inclusa in vase aqua referto, istam continue agitando elutriata.

Pulvis albus antimonii (BAS. VALENTINVS l. c. p. 128 sq.), ex antimonio ternis vicibus cum aequali
P 5
nitri

nitri portione detonante et post singulas detonationes aquae ope eloto, tandem spiritu vini affuso atque per distillationem, et octies adhuc semper recenti affuso et per deflagrationem iterum separato, sale suo orbato paratus, antimonio diaphoretico fatis similis.

Magisterium antimonii diaphoretici, Materia perlata, Sulphur fixatum stibii, Sulphur antimonii fixatum, calx antimonii alba, ex aqua ad eluendum antimonium diaphoreticum adhibita per acetum adfufum praecipitata, elota ac ficcata, iudice BOERHAAVIO (l. c. p. 519.) superflua.

Cerussa antimonii, Cerussa antimonii diaphoretica, Diaphoreticum regulinum, Antimonium diaphoreticum (MAETS collectan. chymic. leydenf. 1696. 4. p. 35.), calx alba, ex regulo antimonii simplici cum tribus nitri partibus aut melius aequa portione detonante atque eloto nata, absorbere, stringere, desiccare (ANG. SALA l. c. p. 353.), et (LEMERY l. c. P. IV. c. 28.) cutis poros aperire olim putabatur.

Cerussa antimonii solaris, Diaphoreticum minerale solare, Stomachicum Poterii, (nonnullis e. g. FR HOFFMANN in not. ad POTERII opera omn. Francof. 1698. 4. p. 41.) calx antimonii alba simili modo ex regulo antimonii solari parata (LEMERY l. c. P. IV. c. 12.), olim inter stomachica relata, et potissimum potentiae particularum argenti vivi corporis humoribus infixarum destruendis opposita.

Cerussa antimonii lunaris, calx antimonii alba, pari pacto ex antimonii regulo lunari confecta

fecta (LEMERY l. m. c. c. 13.), eundem cum mox praegressa in usum adhibita.

Antimonium diaphoreticum iouiale, Diaphoreticum iouiale, Antibeccicum Poterii (POTERIVS insign. curationum centur. III. c. 20. Oper. omn. cur. FR. HOFFMANNI p. 297. HOFFMANN annotat. in POTERII pharmacopoeam spagyricam in huius operib. omnib. Francof. 1698. 4. l. 2. c. 18.), calx alba ex calce antimonii et stanni conflata, et ex antimonii regulo iouiali cum tribus nitri partibus detonante, ac per aquam affusam omni sale orbato nata: Aperire et resoluere (LEMERY l. c. P. IV. c. 14.) perhibita, a multis (POTERIO et FR. HOFFMANN ll. cc. p. 600.), FR. HOFFMANN (medicin. ration. systemat. T. IV. P. 1. p. 574.), MURALTO (Miscellan. Ac. Caes. Nat. Cur. Dec. II. Ann. 1. obs. 109.), TRNKA KRZOWITZ (historia febr. hecticae omnis aevi obseruata continens. Vindob. 1783. 8. p. 216 sq.), ad sanandam febrem hecticam praepreparata laudata, ab aliis (e. gr. IVNKERO conspect. therap. special. Hal. 1750. 4. p. 309. 575.) maiori iure tamquam noxia in hoc morbo reiecta.

Diaphoreticum martiale, Antimonium diaphoreticum martiale (LEMERY l. c. P. IV. c. 29.), *Puluis anticachecticus Ludouici* (Pharmac. moderno seculo applicanda. Goth. 1685. p. 265.), *Bezoardicum martiale, Bezoardicum martiale flavum, Antimonium martiale cachecticum, Stomachicum Poterii, Puluis vitalis Halensis* (GREN ap. HAGEN Lehrb. der Apothekerkunst. Königsb. Ed. 4. P. II. 1792. p. 572.), calx ex fusco alba aut ex
antimonii

antimonii reguli mártialis partibus duabus (FR. HOFFMANN in not. ad POTERIVM op. omn. p. 373.), aut ex scobis ferri parte vnaque antimonii crudi cum nitri partibus sex detonantibus nata atque elota; plurimam partem ferri calce constans, alia ferri calce vix efficacior, etsi in cachexia, ictero, scabie multopere commendata (l. c.) a LVDOVICI.

Bezoardicum minerale, Bezoardicum antimoniale (multis), calx alba, butyrum antimonii cum aqua forti miscendo, et omnem humorem per distillationem iteratis vicibus separando superstes atque elota, antimonio diaphoretico haud superior.

Mercurius vitae correctus Syluii, Bezoardicum minerale (MOEBIVS apud FR. HOFFMANN patr. clavis pharmaceutic. Schröderian. Hal. 1675. 4. p. 282.), calx alba, ex mercurio vitae cum tribus nitri partibus detonante atque eloto nata, antimonio diaphoretico similis (LEMERY l. c. P. IV. c. 32.).

Bezoardicum antimoniale Angeli Salae, v. supra.

Calx antimonii sine sulphure (WESTRVMB apud CRELL *Beytr. zu den chem. Annal.* Vol. 4. p. 287 fqq.) ochroleuca, saporis lixiviiosi, aquam quoad plurimam partem subiens, ex calce viua, cui $\frac{1}{100}$ calcis antimonii et $\frac{2}{100}$ calcis ferreae accedunt, composita, in osium morbis collaudata.

Flores antimonii albissimi, calx antimonii ex facta per aquam regis et a sulphure suo liberata antimonii crudi solutione per meracam aquam praecipitata atque elota.

Flores

Flores antimonii nitrosi (LEMERY I. c. P. I. c. 4.) calx antimonii alba, ex antimonio cum tribus nitri partibus detonante in altum acta, atque elota.

Cinnabaris antimonii, follicite parata et depurata (LEMERY I. c. P. III. c. 27 — 35.) cinnabari vulgari similis (BOERHAAVE I. c. II. p. 505.), hinc, quamvis multiplici FR. HOFFMANNI (diff. de cinnabariantimonii. Ienae. 4. 1681.) laude celebris, nostro aevo euiluit pretiosa medicina.

VI. *Praeparata, ad quae conficienda praecipitur quidem antimonium, quae tamen nihil aut tam parvam eius continent portionem, ut virtutem suam huic non debeant.*

I. *Tincturae.*

Lilium Paracelsi, Tinctura antimonii acris, Tinctura antimonii alcalina (STAHL opusc. physic. chymic. medicum. Dec. p. 505.), *Tinctura antimonii regulina* (BÜCHNER diff. de tincturis alcalinis. Hal. 1746. p. 11. §. 19.), *Tinctura antimonii spuria* (CARTHEUSER pharmacolog. Berol. 1745. 8. p. 311.), *Tinctura metallorum*, quam nihil antimonii continere suo tempore iam demonstraui (l.c. p. 192.) MEYDERVS, nouis argumentis adstruxit DEHNE (*Versuch einer vollständigen Abhandlung über die scharfe mit kauftischem Salze gesättigte Tinktur des Spießglaskönigs, und ihre großen Heilkräfte etc.* Helmst. 8. neue Aufl. 1784.) ex sale caustico et vini spiritu purissimo conflata, rubra, saporis acris, lixiuiosi, nitri aut salis acido appropinquante fumum emittens, ab affuso acido excalescens et coagulata, neque tamen effervescent,

vescens, aut gas hepaticum eructans, in incidenda tenaci pituita, debellando acido, promouenda transpiratione insensibili, pellendo lotio mirifice efficax, hinc in viscerum obstructionibus a muco tenaci impacto proficiscentibus, febribus intermittentibus aliisque chronicis malis ex hoc fonte promanantibus, in ardore ventriculi a praedominante acido nato, in atrophia infantum, in rheumatismo atque arthritide variisque eius speciebus, in calculo, in lepra, scabie, aliisque exanthematibus chronicis, et morbis ex eorum suppressione oriundis, in ulceribus variis, etiam venereis, hydrope, fluxu menstruo haemorrhoidibusque suppressis multopere (v. DEHNE, qui et obseruatos a se ipso effectus recenset, et testimonia aliorum collegit, l. c. p. 275 sq.) commendata; exhibentur autem eius guttae 20 — 30 ter quaterue per diem, aut aqua simplici temperatae, aut cum intus quodam calido, aut cum aequali essentiae aristolochiae et media aetheris vitrioli portione commistae, vsum eius per hebdomades et menses adeo continuando.

Tinctura antimonii rubra, a ROGER. BACONE, si qua virtute salutaris pollet, certe non debet antimonio, quippe cuius modo a BACONE (*von der Medicin und Artzney oder Tinctur des Antimonii, mihi ad calcem B. Valentini Triumphswagen etc.* p. 213 sq.) praescripto praeparati vix aliquid soluit acetum, recipit nihil spiritus vini.

Tinctura vitri antimonii (LEMERY l. c. P. IV. c. 2.), acris similiter rubra, nata ex aceto distillato vel ex crystallis aeris viridis ignis violentia extorto, cum

cum vitro antimonii repetitis vicibus digesto, et cum vini spiritu commisto, tam parum certe continet antimonii, vt quam in incitando sanguinis motu, promouenda transpiratione, pituita pectus infarciende incidenda, morbis cutaneis sanandis ostendisse testis est (l.c.) LEMERY efficacia, vix ab antimonio prouenire putanda sit.

Tinctura vitri antimonii altera (LEMERY l. m. c.) pariter laete rubra sensim tamen expallescens, ex vitro antimonii, cum lixiuio salis tartari, et dissipato humore omni, cum spiritu vini digesto progenita; quicquid etiam in spiritibus animalibus excitandis valere fertur, virtutem potius hepatis sulphuris spiritum vini ingresso, quam antimonio acceptam refert.

Tinctura antimonii diaphoretici (LEMERY l. c. P. IV. c. 31.) vini instar rubens, ex spiritu vini cum antimonio diaphoretico, antea cum aequali salis tartari portione liquefacto, per aliquot dies digesto, nata a tinctura antimonii acris parum differre videtur.

Tinctura ex regulo antimonii martiali, Antidotus pantagogos (SCHRÖDER l. c. p. 438.) ex salis communis acido, quo caloris adminiculo antimonium diaphoreticum martiale solutum fuit, repetita distillatione in olei speciem redacto, et cum vini spiritu aliquoties distillato nata, imperfecta potius spiritus salis dulcificati species.

Tinctura e floribus antimonii, Liliū Paracelsi (SCHRÖDER l. c. p. 439.) ex sale ammoniaci cum aequali antimonii parte sublimato spiritu vini soluto,

soluto, et fluidiori huius parte, vt olei denuo specie compareat, per distillationem orbato, progenita praeter salem ammoniacum vix aliquid vini spiritu solutum continet.

Tinctura ex sulphure antimonii aurato (SCHRÖDER l. c. p. 442.), spiritus vini cum sulphure antimonii aurato digestum, quod cum, modo sollicitè elotum sit, huic spiritui nihil largiatur, vix aliquid, quod antimonio debeatur, ab usu huius tincturae expectes.

Tinctura antimonii Brixii (PH. FR. GMELIN de tincturis antimonii minus vſitatis vtcunque saluberrimis. Tubing. 1759. 4. p. 24.), ex spiritu Mindereri cum antimonio crudo in puluerem confuso digesto parata, perparum sulphuris, nedum partis antimonii metallicaè aliquid solutum in se continet.

Tinctura antimonii nigra, Tinctura mineralis amara (B. VRBIGER *besondere chemische Schriften, wie nemlich I) die medicina universalis zu präpariren, damit alle Metalle und Krankheiten können curirt werden; II) viele Manieren, wie ein jedwedes Metall vor und an sich selbst via particulari zu verbessern seye; III) die Tugenden und Eigenschaften des Antimonii etc.* ANN. 1705. p. 69. MODEL *chymische Nebenstunden.* Petersb. 1762. p. 169. PH. FR. GMELIN l. m. c. p. 16.) amara, limpida, olei tenuioris speciem referens, ex fusco atra, violarum syrupi colorem in viridem conuertens, a vitrioli acido intillato et limpiditatem et colorem amittens, ex spiritu vini gallico, quem vocant, tartarifato, digesto cum nitro, postquam cum $\frac{8}{11}$ antimonii crudi detonauit et liquatum, dum ad
huc

huc calet, in tenerrimum pollen comminutum, et cum 16 partibus liquoris nitri fixi sub continua agitatione leni calore in pultis speciem redactum fuit, aut (MODEL I. C.) cum lixiuio a praeparatione kermes mineralis superflite et ad mellis spissitudinem redacto parata, aut (LOWIZ *chemische Annal.* 1787. Vol. 1. p. 518.) ex spiritu vini purissimo cum nitro primo per ignem violentum aëre suo vitali exuto, tum cum regulo antimonii medicinali colliquo, aut ex spiritu nitri dulci cum nitro, primo per carbonum puluerem acido suo priuato, tum cum aequali reguli antimonii medicinalis portione fuso digestis parata, antimonii vtique particulam continet, quae (BÜCHNER de antimonio variisque eius tincturis cum alcalinis menstruis factis. Hal. 1767. p. 30.) specie kermes mineralis, vel si solis radiis exponatur, sponte *sublidet*, vel si humore omni abacto sal superstes denuo aqua soluatur et cum acido quodam commisceatur, praecipitatur interdum tamen adeo parcam, vt v. g. Cl. HEYER (ap. Ill. CRELL *Beytr. zu den chem. Annal.* Helmst. u. Leipz. 8. Vol I. 1786. P. 2. p. 82.) ex integra vncia vix dimidium granum antimonii extraerit. Praedicatur haec tinctura in asthma humido, arthritide, et morbis cutaneis, potissimum venereae originis. Non multum abludit ab hac tinctura alia a DIETERICO (Commerc. litterar. noric. ann. 1731. p. 132. 133.) memorata, et ad febrem hecticam sanandam commendata; paratur scilicet illa ex spiritu vini gallico summa cura depurato et nitro cum octo partibus antimonii crudi detonante et colliquo, post cum nitro fixo tractato.

Q

Tinctura

Tinctura antimonii saponata Schulzii (Praellect. ad dispensator. Borusso-Brandenburgicum. Norimb. 1753. p. 324.) aurea, pellucida, sapore aliquantum acri, syrupi violarum colorem in viridem mutans, ab aqua perinde ac ab acidis infusis opaca, sponte crystallos tenerrimas flavescentes dimittens, ex sapone veneto cum lixiuio caustico, donec omnis huius humor dissipatus sit, cocto, cum spiritu vini purissimo digesto, et, vt primum hic flauum colorem nactus fuit, hepate antimonii vel scorii reguli simplicis contusis et adhuc calentibus iniectis imbuto, parata, perperum omnino (BÜCHNER l. c. §. XV. p. 34. GREN *Handbuch der Pharmacologie*. Halle. 8. P. II. 1792. p. 452.) antimonii continet, et, qua pollet, efficacitatem saponi potius debet vini spiritu soluto.

Tinctura antimonii Thedenii (*Neue Bemerkungen und Erfahrungen zur Bereicherung der Wundarzneykunst und Arzneygelahrtheit*. Berlin u. Stettin. 8. P. II. 1782. p. 84 sq.) fusca, sapore satis acris, spissa, satis cito ad parietes et in fundum vasis crustam ex crystallis salinis concretescentibus natam deponens, ex antimonio crudo cum tribus cinerum clauellatorum partibus liquefacto, atque adfuso, donec effervescere cesset, aceto, et humore omni expulso cum spiritu vini purissimo leni calori exposito, et repetita distillatione parte huius iterum exuto nata, vires suas veneno scrophuloso et ipsi cancroso (III. THEDEN l. c.) debellando pares, vtique potius terrae, quam appellant, foliatae tartari (GOETTLING *praktische Vortheile und Verbesserungen verschiedener pharmaceu-*

maceutisch-chemischer Operationen. Weimar. 8. Ed. 2. 1789. p. 233. REMLER *chem. Annalen.* 1785. Vol. I. p. 253. HAGEN *Lehrbuch der Apothekerkunst.* Königsb. 8. Edit. 4. Vol. 2. 1792. p. 383. GREN l. m. c. p. 453.), quam antimonio (quod partem eius principem constituere diserte innuit anonymus auctor libelli *Abhandl. und Bemerkungen über die vom Herrn Generalchirurgus Theden in Berlin bekannt gemachte Spiesglastinctur von einem Schüler aus der Gesellschaft wahrer und ächter Naturforscher.* Amsterd. 1783. 8. p. 37.) debet, quamvis particulis antimonii non omnino (Commentatt. societ. reg. Goetting. T. VI. 1785. p. 65. *Chemisch Annal.* 1784. Vol. I. p. 101 sqq. et 1785. Vol. II. p. 141 sqq. HEYER l. c. p. 69 sqq.) careat.

Oleum vitri antimonii, Quinta essentia antimonii (BAS. VALENTINI *Trumpfwagen etc.* p. 98 sqq.) paratur, vitrum antimonii in tenerrimum pollen comminutum primo cum aceto distillato, et, hoc per distillationem atque elotionem separato, iterato cum spiritu vini clausis arctissime vasis digerendo, et tandem distillando, si vel exili earum virium, quas BAS. VALENTINVS (l. c. p. 100.) ei tribuit, particula pollet, certe non debet antimonio.

Oleum antimonii febrifugum (BAS. VALENTINVS l. m. c. p. 162.) conficitur primo antimonium comminutum retortae inclusum ignis vi in pulverem rubrum conuertendo, cum aceto per plures dies leniori calori exponendo, partem aceti magis fluidam distillatione leni igne peracta expellendo, et mutato vase recipiente, quod fortiori igne spissius transtillat, asseruando.

Q 2

Oleum

Oleum antimonii aliud, *Magisterium antimonii* (BAS. VALENTINVS l. c. p. 102. 103.) videtur species oleie mpyreumatici, obtenta ex succo vuarum immaturarum cum antimonii vitro per aliquot dies digesto, per distillationem omni humore priuato, cum saccharo permisto et aceti spiritu humectato, cum spiritu vini, tum cum spiritu salis, commista, denique calci auri ex aqua regis per distillationem separatae superfusa, et denuo distillata, a BAS. VALENTINO in epilepsia praedicata.

Arcanum antimonii (B. VALENTINVS l. c. p. 104. 105.) paratur ex antimonio cum sale armoniaco sublimato, elotione per aquam sale suo iterum orbato, et cum spiritu vitrioli in vasis clausis digesto et distillato, quod distillatione in vas excipiens transit, cum spiritu vini digerendo, et clarum denique liquorem defundendo. *Digestioni corrigendae maximopere inferuire sibi persuasit* (l. c.) VALENTINVS.

Elixir antimonii (B. VALENTINVS l. c. p. 105. 106.) paratur quoque antimonium sublimando cum sale ammoniaco, et quicquid in altum actum fuit, iterata vice sublimando, sal per aquam eluendo, quod superest ad gratam rubedinem vsque vrendo, acetum huic affundendo, et humorem eius per distillationem iterum separando, tunc spiritum vini addendo, et hunc elapso aliquo temporis spatio cum tinctura coralliorum et quinta essentia rhabarbari permiscendo. Purgantem huic elixir virtutem iure tribuit B. VALENTINVS, vix tamen tibi persuadeas, hanc antimonio deberi.

Balsamus

Balsamus antimonii (B. VALENT. l. c. p. 133.)
est oleum iuniperi vel terebinthinae, quem appel-
lant, spiritus, cum regulo antimonii vasis clausis
leni calori expositus, et cum spiritu vini permistus.

Balsamum vitae (B. VALENTINVS l. c. p. 135 —
138.) aurei coloris, taediofo et longo labore para-
tur primo antimonium iteratis vicibus, singulis cum
recenti aceto per 40 dies leni calori exponendo, li-
quorem sanguineo colore infectum per chartam tra-
iiciendo, denuo per 40 dies in vasis clausis calori
leni committendo, a liquore, nunc atrum colorem
nacto, humorem per distillationem separando, super-
stiti materiae ablutae spiritum vini infundendo, et
donec rubro colore infectus compareat, in vasis
clausis leni calori committendo, tum defundendo,
per chartam traiciendo, igne paulo violentiori di-
stillando, quod in vas excipiens transit, per decem
dies quieti committendo, et liquorem olei speciem
prae se ferentem a supranatante spiritu separando.

Wunderbarer Balsam (B. VALENTINVS l. c. p.
156. 157.), quamuis operoso satis labore impetra-
tum, vix videtur aliud, nisi extractum martis, quod
vocant, acetosum ad aërem deliquescens; paratur
scilicet, materiae, ex aethiope minerali, antimonio
crudo, arsenico rubro, croco martis et lateribus in
pollen comminutis commistis per sublimationem
obtentae, affundendo acetum acre distillatum, leni
igne distillando, vt quod remanet, siccum sit; huic
adfundendo vini spiritum, vasis clausis per mensis
spatium leni calori committendo, spiritum per di-
stillatio-

stillationem denuo separando et, quod superest, aëri humido exponendo.

Liquorisch Oel (B. VALENTINVS l. c. p. 174.) sal ammoniacum cum regulo antimonii martiali sublimatum et deliquescens, rubedinem et partem virium ferro, nihil debet antimonio.

Acetum philosophorum ex antimonio (B. VALENTINVS l. c. p. 170.). Non videtur esse, nisi sulphuris antimonio inhaerentis acidum, digerendo antimonium cum aqua, iteratis vicibus distillando, acidum sic transtillans recenti antimonio adfundendo, per 12 dies in vasis clausis leni calori expositis asseruando, tum defundendo, et leni igne ter distillando impetratum. Refrigerantem huic aceto inesse facultatem, VALENTINO facile concedam, ab antimonio pendere, nunquam mihi persuadebo.

Oleum sulphuris antimonii (B. VALENTINVS l. c. p. 166.) paratur, salem armoniacum cum praeponderante antimonio aliquoties sublimando, ex materia in altum acta salem eluendo, quod remanet sulphur, cum aceto distillato diu calori exponendo, et primo leniori igne acetum tenuius, tum fortiori spissiolem liquorem in vas excipiens propellendo.

Clyffus antimonii, Wundöl ex antimonio (B. VALENTINVS l. c. p. 164.), *Aqua stimmi sulphurea* (SCHRÖDER l. c. p. 431.). Acidus liquor, antimonium sulphuri mixtum cum nitro igne candenti exponendo vaporum forma assurgens, et campana vel alembico exceptus, utique (B. VALENTINVS l. c. p. 165) putredinem arcens, et tempestiue exhibitus phthificis proficiuus.

Aqua

Aqua stimmi tartarea (SCHRÖDER l. c. p. 432.).
 Acidus pariter liquor, comburendo antimonium
 cum aequali tartari et falis communis portione im-
 petratus, ex sulphuris et tartari acido potissimum
 compositus.

Spiritus antimonii compositus (SCHRÖDER l. c.
 p. 432.). Acidus et hic liquor, ex sulphuris acido
 et paucissimo aceto conflatus, operosa ratione pa-
 ratus ex sulphure antimoniali duabus partibus col-
 cotharis vitrioli permisto, aliquoties aceto humectato
 et per distillationem iterum orbato, tum in vase ter-
 reo ita combusto, vt assurgentes vapores alio amplo
 vase superimposito excipi et condensari queant.

Spiritus bezoardicus Buffii, aqua, quam vocant,
 regis debilior et paucissimis antimonii calcinati par-
 ticulis imbuta, vim putredini resistentem in febris
 malignis tantopere exoptatam cum aliis acidis com-
 munem habet; obtinetur autem butyrum antimonii
 cum spiritu nitri permiscendo, et aliquoties, li-
 quorem transillantem semper residuo affundendo,
 donec materies superstes sicca sit, distillando.

Spiritus vitrioli philosophicus (LEMERY l. c.
 P. III. c. 35.) acidus et hic liquor, perfecte similis
 acido falis communis multa aqua temperato et pau-
 cissimis antimonii calcinati particulis grauido; obti-
 netur vero ex butyro vel oleo antimonii aqua plu-
 rima diluto, quae si pelluciditatem suam recupera-
 verit, a sedimento defunditur.

Spiritus falis antimonii (B. VALENTINUS l. c.
 p. 140-142.). Paratur ex materia a regulo anti-

Q 4

monii

monii simplici, multoties, donec nihil eius amplius ignis vi in altum agatur, sublimato, residua, in aëre humido in liquorem rubrum abeunte, qui per char-
tam traiectus et aquae portione per distillationem liberatus crystallos in fundum dimittit; hae crystallos depuratione albae cum tribus terrae tripolitanae partibus igni expositae largiuntur spiritum, noua distillatione leni igne peracta ulterius depurandum excolorem. Huic spiritui in pellendis febribus intermittentibus, frangendo calculo, subleuandis podagricorum doloribus, et, si extrinsecus adhibeatur, in sanandis vlceribus diuturnis insignem potentiam (l. c.) tribuit B. VALENTINVS.

Sal verum antimonii B. VALENTINVS (l. c. p. 141.) nominat eas ipsas crystallos, ex quibus ulteriori labore spiritus ille salis antimonii prodit.

Flores antimonii (B. VALENTINVS l. c. p. 114-116.) sunt sulphur antimonii, paucioribus metallicis eiusdem particulis rubro colore tinctum, sublimando antimonium crudum igne violento, flores rubros a reliquis selectos denuo et ternis quidem vicibus cum colcothare vitrioli sublimando, tum demum cum vini spiritu per aliquod temporis spatium calori leni exponendo, hunc defundendo, et per distillationem denique fluidam eius partem abstrahendo, obtentum.

Fondant de Rotrou (GEOFFROY memoir. de l'Acad. des sciences à Paris ann. 1751. p. 304.) est cerussa antimonii, imperfectius, scilicet per essentiam cinnamomi, abluta, et cum terra quadam calcaria permista,

permiffa, vt omnino a nitro nondum deſtructo, et parte eius lixiuiofa ab acido ſuo liberata vires quasdam exferere poſſit attenuantes, refrigerantes.

Poudre de Chevalerai, puluis albus falſi ſaporis, mediae aut integrae drachmae pondere aluum purgandi ſcopo exhibitus, lixiuiofae potiffimum indolis; paratur quippe (HELLOT *hiſtoir. de l'Acad. des ſcienc. à Paris ann. 1751. p. 83. GEOFFROY l. m. c.*), nitrum cum tertia reguli antimonii martialis parte igni candenti exponendo, peracta detonatione per longam adhuc moram candefaciendo, aëri humido committendo, et liquorem ſic natum leni calore humore ſuo iterum priuando.

2. *Magneſia nigra*, *Magneſia vulgaris* (LINN. *Syſt. nat. III. p. 296.*), *Magneſia ſiderea*, *Magneſium*, *Manganefe*, Calx metallica natiua, vt plurimum atra vel nigra, et manus inquinans, fatiſ ponderoſa, fragilis, cum nitrî tribus partibus liquata, puluerem exhibens ex atro viridem, et aquae, cui contuſus ingeritur, primo eundem, tum violaceum, tandem rubrum colorem (vocant ideo *chamaeleontem mineralem*) impertientem, cum arena et alcali quodam fixo colliquata, ſi maior eius portio addatur, nigrum, ſi pariori manu adiiciatur, violaceum vitrum largiens, fibroſa textura, colore et debili quodam nitore antimonium aliquando mentiens, at tum quod difficilime fluat ignis violentiae expoſita, tum quod nullum eructet naribus certe ſenſibilem vaporem, facile diſtinguenda.

Locum meretur in ſuppellectili medica, eo quod igne vehementiori in vaſis eiſmodi laboribus

Q 5

accom-